

Euroopan unionin virallinen lehti

L 205

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

48. vuosikerta
6. elokuuta 2005

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
		Komission asetus (EY) N:o 1291/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
	★	Komission asetus (EY) N:o 1292/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen IV muuttamisesta eläinten ruokinnan osalta ⁽¹⁾	3
	★	Komission asetus (EY) N:o 1293/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, yhteisön viinianalyysimenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2676/90 muuttamisesta	12
	★	Komission asetus (EY) N:o 1294/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen I muuttamisesta	16
	★	Komission asetus (EY) N:o 1295/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, dehydratoitujen rehujen tuen vähennyksen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2004/2005	18
	★	Komission asetus (EY) N:o 1296/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005, B-maksun enimmäismäärän tarkistamisesta ja B-juurikkaan vähimmäishinnan muuttamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2005/2006	20
	II	Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
		Neuvosto	
		2005/600/EY:	
	★	Neuvoston päätös, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoista	21

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

★ Neuvoston suositus, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2005, jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi (vuosiksi 2005–2008)	28
---	----

Oikaisuja

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1279/2005, annettu 2 päivänä elokuuta 2005, vilja-alalla 3 päivänä elokuuta 2005 sovellettavien tuontitullien muuttamisesta (EUVL L 202, 3.8.2005)	38
---	----

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1270/2005, annettu 1 päivänä elokuuta 2005, nuorten urospuolisten lihotukseen tarkoitettujen nautojen heinäkuussa 2005 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksessa (EY) N:o 992/2005 määriteltyjen tariffikiintiöiden rajoissa (EUVL L 201, 2.8.2005)	38
--	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1291/2005,
annettu 5 päivänä elokuuta 2005,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä elokuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5 päivänä elokuuta 2005 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	44,5
	096	41,1
	999	42,8
0707 00 05	052	75,8
	096	39,7
	999	57,8
0709 90 70	052	77,2
	999	77,2
0805 50 10	382	67,4
	388	69,4
	524	60,9
	528	62,0
	999	64,9
0806 10 10	052	103,9
	204	57,3
	220	128,8
	624	155,1
	999	111,3
0808 10 80	388	79,5
	400	66,7
	508	68,0
	512	64,7
	528	77,2
	720	67,2
	804	72,4
	999	70,8
0808 20 50	052	110,0
	388	56,9
	512	18,8
	528	53,2
	999	57,9
0809 20 95	052	303,5
	400	327,9
	404	318,7
	999	316,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	113,1
	999	113,1
0809 40 05	094	49,8
	624	63,6
	999	56,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1292/2005,**annettu 5 päivänä elokuuta 2005,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen IV muuttamisesta eläinten ruokinnan osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistetaan eläimistä saatujen proteiinien käyttöä eläinten ruokinnassa koskevat säännöt, jotta vältetään tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) siirtyminen eläimiin.
- (2) Kyseisessä asetuksessa kielletään tiettyjen eläinproteiinien käyttö tuotantoeläinten ruokinnassa, koska tällaiset proteiinit voivat sisältää mahdollisesti TSE-tartunnan aiheuttavaa materiaalia tai koska ne voisivat vaarantaa sen, että rehussa olevat pienet määrät mahdollisesti TSE-tartunnan aiheuttavia proteiineja havaitaan. Lisäksi siinä vahvistetaan periaate, jonka mukaan kiellettyjä eläinperäisiä ainesosia ei sallita lainkaan rehussa.
- (3) Analyysimenetelmästä eläinperäisten ainesosien määrittämiseksi rehujen virallista tarkastusta varten 23 päivänä joulukuuta 2003 annetussa komission direktiivissä 2003/126/EY ⁽²⁾ säädetään, että rehujen virallinen valvonta rehuissa mahdollisesti olevien eläinperäisten ainesosien esiintymisen, tunnistamisen tai niiden määrän arvioimiseksi on toteutettava kyseisen direktiivin mukaisesti. Komission vertailumateriaalien ja mittausten tutkimuslaitoksen (IRMM, yhteinen tutkimuskeskus) kyseisen direktiivin mukaisesti suorittamat laboratorioiden vertailumittaukset ovat osoittaneet, että laboratorioiden kyky havaita rehussa olevien nisäkäperäisten proteiinien pientä määrää on parantunut huomattavasti.
- (4) Laboratorioiden suorituskyvyn parantuminen on johtanut siihen, että etenkin mukula- ja juurikasveissa on havaittu

luun osien satunnaista esiintymistä. Tieteelliset tiedot ovat osoittaneet, että maaperässä olevista luun osista johtuva tällaisten kasvien kontaminaatio ei ole vältettävissä. Saastuneet mukula- ja juurikasvilähetykset on poistettava rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista 25 päivänä lokakuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY ⁽³⁾ mukaisesti, ja ne on usein tuhotava. Jotta kyseisen direktiivin soveltaminen ei olisi suhteetonta, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus tehdä eläinperäisten ainesosien esiintymistä mukula- ja juurikasveissa koskeva riskinarviointi ennen kuin ne harkitsevat, onko kyse rehukiellon rikkomisesta.

- (5) Tieteellinen ohjauskomitea saattoi 25 ja 26 päivänä toukokuuta 2000 ajan tasalle märehittäjien vuodista tuotettujen hydrolysoitujen proteiinien turvallisuutta käsittelevän kertomuksensa ja lausuntonsa, jotka se oli hyväksynyt kokouksessaan 22 ja 23 päivänä lokakuuta 1998. Hydrolysoituja proteiineja voidaan kyseisen lausunnon mukaan pitää turvallisina, jos ne täyttävät muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys säännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽⁴⁾ vahvistetut edellytykset. Kyseisiä edellytyksiä on 1 päivästä toukokuuta 2004 sovellettu myös kolmansista maista tuotaviin hydrolysoituihin proteiineihin. Sen vuoksi märehittäjien vuodista ja nahoista tuotettujen hydrolysoitujen proteiinien käyttöä märehittäjien ruokinnassa ei enää pitäisi kieltää.
- (6) Tieteellinen ohjauskomitea totesi lajisäisäisestä kierrätyksestä 17 päivänä syyskuuta 1999 antamassaan lausunnossa ja tieteellisestä perustasta eläinproteiinin kieltämiseksi kaikkien tuotantoeläinten rehusta 27 ja 28 päivänä marraskuuta 2000 antamassaan lausunnossa, että TSE:n luonnollisesta esiintymisestä muissa elintarvikkeiden tuotantoa varten pidettävissä tuotantoeläimissä kuin märehittäjissä, esimerkiksi sioissa ja siipikarjassa, ei ole todisteita. Koska eläinproteiinin käyttökiellon valvonta perustuu luiden ja lihaskudoksen havaitsemiseen rehussa, muista kuin märehittäjistä saatujen verituotteiden ja hydrolysoitujen proteiinien ei pitäisi vaarantaa mahdollisesti TSE-tartunnan aiheuttavien eläinproteiinien valvontaa. Sen vuoksi olisi lievennettävä rajoituksia, jotka koskevat muista kuin märehittäjistä saatujen verituotteiden ja hydrolysoitujen proteiinien käyttöä tuotantoeläinten ruokinnassa.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 260/2005 (EUVL L 46, 17.2.2005, s. 31).

⁽²⁾ EUVL L 339, 24.12.2003, s. 78.

⁽³⁾ EYVL L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/46/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55).

⁽⁴⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 416/2005 (EUVL L 66, 12.3.2005, s. 10).

- (7) Olisi selkeytettävä prosessoitua eläinproteiinia sisältävän irtorehun kuljetusta, varastointia ja pakkaamista koskevat edellytykset.
- (8) Olisi säädettävä laboratoriohenkilöstön ammattitaidon jatkuvasta arvioinnista virallisen valvonnan laadun ylläpitämiseksi tai parantamiseksi.
- (9) Asetus (EY) N:o 999/2001 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti. Muutettu liite IV olisi käytännön syistä ja selkeyden vuoksi korvattava kokonaisuudessaan.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liite IV tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liite IV seuraavasti:

"LIITE IV

ELÄINTEN RUOKINTA

I Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisalan laajentaminen:

Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisala laajennetaan koskemaan

- a) tuotantoeläinten, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta, ruokkimista seuraavilla aineilla:
 - i) prosessoitu eläinproteiini;
 - ii) märehijöistä saatu gelatiini;
 - iii) verituotteet;
 - iv) hydrolysoitu proteiini;
 - v) eläinperäinen dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti (dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti);
 - vi) rehu, joka sisältää i–v alakohdassa lueteltuja proteiineja;
- b) märehijöiden ruokkimista eläinproteiinilla ja näitä proteiineja sisältävällä rehulla.

II Poikkeukset 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyihin kieltoihin ja erityisedellytykset näiden poikkeusten soveltamiselle

A. Asetuksen 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ei sovelleta seuraaviin:

- a) tuotantoeläinten ruokinta jäljempänä i, ii, iii ja iv alakohdassa tarkoitetuilla proteiineilla ja näistä proteiineista saadulla rehulla:
 - i) maito, maitotuotteet ja ternimaito;
 - ii) munat ja munatuotteet;
 - iii) muista kuin märehijöistä saatu gelatiini;
 - iv) muista kuin märehijöistä ja märehijöiden vuodasta ja nahasta saadut hydrolysoidut proteiinit;
- b) muiden tuotantoeläinten kuin märehijöiden ruokinta jäljempänä i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla proteiineilla ja näistä proteiineista saaduilla tuotteilla:
 - i) kalajauho B kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
 - ii) dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
 - iii) muista kuin märehijöistä saadut verituotteet D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- c) kalojen ruokinta muista kuin märehijöistä saadulla verijauholla D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

- d) jäsenvaltiot voivat sallia tuotantoeläinten ruokinnan mukula- ja juurikasveilla ja näitä tuotteita sisältävällä rehulla sen jälkeen, kun niissä on havaittu luiden osia, jos tehdyn riskinarvioinnin tulos on myönteinen. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon vähintään saastumisen määrä ja lähde ja lähetyksen lopullinen määränpää.
- B. A kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun kalajauhon ja kalajauhoa sisältävän rehun käyttöön muiden tuotantoeläinten kuin märehijöiden ruokinnassa sovelletaan seuraavia edellytyksiä (edellytyksiä ei sovelleta lihaa syövien turkiseläinten ruokintaan):
- a) kalajauho on tuotettava käsittelylaitoksessa, jossa tuotetaan yksinomaan kalasta saatavia tuotteita;
- b) ennen kuin maahantuotu kalajauho voidaan päästää vapaaseen liikkeeseen yhteisössä, jokainen lähetys on analysoitava mikroskopian avulla komission direktiivin 2003/126/EY mukaisesti;
- c) kalajauhoa sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei tuota rehua märehijöille ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä tarkoitusta varten.

Edellä olevasta c alakohdasta poiketen

- i) erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää kalajauhoa, ei vaadita sellaisten kotisekoittajien osalta,
- jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,
 - jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehijöitä,
 - jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla, ja
 - jos tuotannossa käytetty kalajauhoa sisältävä rehu sisältää alle 50 prosenttia raakaproteiinia;
- ii) toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehijöiden rehua laitoksissa, joissa tuotetaan myös kalajauhoa sisältävää rehua muille eläinlajeille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- märehijöille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu säilytetään fyysisesti erillään tiloista, joissa irtotavarana oleva kalajauho ja kalajauhoa sisältävä irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan,
 - märehijöille tarkoitettu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan kalajauhoa sisältävää rehua,
 - kalajauhon ostoa ja käyttöä sekä kalajauhoa sisältävän rehun myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan, ja
 - märehijöille tarkoitetuille rehuille tehdään rutiinistestejä sen varmistamiseksi, että niissä ei esiinny kiellettyjä proteiineja, kalajauho mukaan luettuna;
- d) kalajauhoa sisältävien rehujen pakkausmerkinnöissä ja niiden mukana olevissa asiakirjoissa on oltava selkeä merkintä: 'Sisältää kalajauhoa – ei saa syöttää märehijöille';
- e) kalajauhoa sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehijöille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehijöille tarkoitetun rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään risti-kontaminaatio;

- f) kalajauhoa sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehijöitä.

Tästä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia kalajauhoa sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehijöitä, jos viranomainen katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään kalajauhoa sisältävän rehun syöttäminen märehijöille.

- C. A kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun dikalsiumfosfaatin ja trikalsiumfosfaatin ja kyseisiä proteiineja sisältävän rehun käyttöön muiden tuotantoeläinten kuin märehijöiden ruokinnassa sovelletaan seuraavia edellytyksiä (edellytyksiä ei sovelleta lihaa syövien turkiseläinten ruokintaan):

- a) dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei valmista rehua märehijöille ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä tarkoitusta varten.

Poikkeuksena tähän ovat kuitenkin seuraavat tapaukset:

- i) erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia, ei vaadita sellaisten kotisekoittajien osalta,

— jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,

— jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehijöitä,

— jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla, ja

— jos tuotannossa käytetyn dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun kokonaisfosforipitoisuus on alle 10 prosenttia;

- ii) toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehijöiden rehua laitoksissa, joissa tuotetaan myös dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävää rehua muille eläinlajeille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— märehijöille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävää rehua,

— märehijöille tarkoitettu irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan fyysisesti erillään tiloista, joissa irtotavarana oleva dikalsiumfosfaatti tai trikalsiumfosfaatti ja dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä irtorehu säilytetään,

— dikalsiumfosfaatin tai trikalsiumfosfaatin ostoa ja käyttöä sekä dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan;

- b) dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun pakkausmerkinnöissä ja sen mukana olevissa asiakirjoissa on oltava selkeä merkintä: 'Sisältää eläinperäistä dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia – ei saa syöttää märehijöille';

- c) dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehijöille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehijöille tarkoitettua rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristikontaminaatio;

- d) dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehitjiä.

Tästä poiketen toimivaltainen viranomais voi sallia dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehitjiä, jos viranomais katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun syöttäminen märehitjiille.

- D. A kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen verituotteiden ja kyseisiä proteiineja sisältävän rehun käyttöön muiden tuotantoeläinten kuin märehitjien ruokinnassa ja A kohdan c alakohdassa tarkoitettun verijauhon ja kyseistä proteiinia sisältävän rehun käyttöön kalojen ruokinnassa sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

- a) veri on saatava EU-hyväksytyistä teurastamoista, joissa ei teurasteta märehitjiä ja jotka on rekisteröity muiden kuin märehitjien teurastamiseen, ja se on kuljetettava suoraan käsittelylaitokseen ajoneuvoilla, joilla kuljetetaan pelkästään muista kuin märehitjistä saatu verta. Jos ajoneuvoa on aiemmin käytetty märehitjien veren kuljetukseen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava se puhdistuksen jälkeen, ennen kuin sillä voidaan kuljettaa muiden kuin märehitjien verta.

Tästä poiketen toimivaltainen viranomais voi sallia märehitjien teurastuksen teurastamossa, johon kerätään muiden kuin märehitjien verta, joka on tarkoitettu muiden tuotantoeläinten kuin märehitjien rehuun käytettävien verituotteiden ja kalanrehuun käytettävän verijauhon valmistukseen, jos kyseisellä teurastamolla on tunnustettu valvontajärjestelmä. Valvontajärjestelmään on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:

- muiden kuin märehitjien teurastus tapahtuu fyysisesti erillään märehitjien teurastuksesta,
- märehitjistä saatu veri kerätään, varastoidaan, kuljetetaan ja pakataan fyysisesti erillään tiloista, joissa muista kuin märehitjistä saatu veri kerätään, varastoidaan, kuljetetaan ja pakataan, ja
- muista kuin märehitjistä saadusta verestä otetaan säännöllisesti näytteitä, jotka analysoidaan märehitjistä peräisin olevien proteiinien havaitsemiseksi;

- b) verituotteet ja verijauho on tuotettava laitoksessa, jossa käsitellään pelkästään muiden kuin märehitjien verta.

Tästä edellytyksestä poiketen toimivaltainen viranomais voi sallia muiden tuotantoeläinten kuin märehitjien rehuun käytettävien verituotteiden ja kalanrehuun käytettävän verijauhon valmistuksen laitoksissa, joissa käsitellään märehitjien verta, jos näillä teurastamoilla on tunnustettu ristikontaminaation estävä valvontajärjestelmä. Valvontajärjestelmään on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:

- muiden kuin märehitjien veri käsitellään suljetussa järjestelmässä fyysisesti erillään märehitjien veren käsittelystä,
- märehitjistä peräisin oleva, irtotavarana oleva raaka-aine ja irtotavarana olevat lopulliset tuotteet kuljetetaan, varastoidaan ja pakataan fyysisesti erillään tiloista, joissa muista kuin märehitjistä peräisin oleva, irtotavarana oleva raaka-aine ja irtotavarana olevat lopulliset tuotteet kuljetetaan, varastoidaan ja pakataan, ja
- muista kuin märehitjistä saaduista verituotteista ja verijauhosta otetaan säännöllisesti näytteitä, jotka analysoidaan märehitjistä peräisin olevien proteiinien havaitsemiseksi;

- c) verituotteita sisältävä rehu on tuotettava laitoksissa, jotka eivät valmista rehua märehitjiille, ja verijauhoa sisältävä rehu on tuotettava laitoksissa, jotka eivät valmista rehua muille tuotantoeläimille kuin kaloille, ja jotka toimivaltainen viranomais on hyväksynyt tätä varten.

Poikkeuksena tähän ovat kuitenkin seuraavat tapaukset:

- i) erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää verituotteita tai verijauhoa, ei vaadita sellaisten kotisekoittajien osalta,
- jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,
 - jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehittäjiä, jos käytetään verituotteita, tai joilla on ainoastaan kaloja, jos käytetään verijauhoa,
 - jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla, ja
 - jos tuotannossa käytetyn verituotteita tai verijauhoa sisältävän rehun kokonaisproteiinipitoisuus on alle 50 prosenttia;
- ii) toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehittäjien rehua laitoksissa, joissa tuotetaan myös verituotteita sisältävää rehua muille tuotantoeläimille kuin märehittäjille tai verijauhoa sisältävää rehua kaloille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- märehittäjille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan verituotteita sisältävää rehua, ja muille tuotantoeläimille kuin kaloille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan verijauhoa sisältävää rehua,
 - irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan erillisissä tiloissa seuraavasti:
 - a) märehittäjille tarkoitettu rehu pidetään erillään verituotteista ja verituotteita sisältävästä rehusta;
 - b) muille tuotantoeläimille kuin kaloille tarkoitettu rehu pidetään erillään verijauhosta ja verijauhoa sisältävästä rehusta,
 - verituotteiden ja verijauhon ostoa ja käyttöä sekä kyseisiä tuotteita sisältävän rehun myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan;
- d) verituotteita tai verijauhoa sisältävän rehun pakkausmerkinnöissä, sen mukana olevissa kaupallisissa asiakirjoissa tai terveystodistuksessa on oltava selkeä merkintä: 'Sisältää verituotteita – ei saa syöttää märehittäjille' tai 'Sisältää verijauhoa – saa syöttää vain kaloille';
- e) verituotteita sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehittäjille tarkoitettua rehua, ja verijauhoa sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta muille tuotantoeläimille kuin kaloille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehittäjille tai muille tuotantoeläimille kuin kaloille tarkoitettua rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristikontaminaatio;
- f) verituotteita sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehittäjiä, ja kalajauhoa sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään muita tuotantoeläimiä kuin kaloja.

Tästä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia verituotteita sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehittäjiä, tai verijauhoa sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään muita tuotantoeläimiä kuin kaloja, jos viranomainen katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään verituotteita sisältävän rehun syöttäminen märehittäjille ja verijauhoa sisältävän rehun syöttäminen muille tuotantoeläimille kuin kaloille.

III Yleiset täytäntöönpanoedellytykset

- A. Tätä liitettä sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännösten soveltamista.
- B. Jäsenvaltioiden on pidettävä ajantasaisia luetteloita seuraavista:
- a) teurastamot, jotka on hyväksytty veren keräämisen osalta II osan D kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) hyväksytyt käsittelylaitokset, jotka tuottavat dikalsiumfosfaattia, trikalsiumfosfaattia, verituotteita tai verijauhoa; ja
 - c) laitokset, joilla on lupa valmistaa kalajauhoa ja b alakohdassa tarkoitettuja proteiineja sisältävää rehua, kotisekoittajia lukuun ottamatta, ja jotka toimivat II osan B kohdan c alakohdassa, C kohdan a alakohdassa ja D kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- C. a) Irtotavarana oleva prosessoitu eläinproteiini, kalajauhoa lukuun ottamatta, ja tällaista proteiinia sisältävä irtorehu, rehu, eloperäiset lannoitteet ja maanparannusaineet mukaan luettuina, on varastoitava ja kuljetettava siihen tarkoitetuissa tiloissa ja ajoneuvoissa. Varastoa tai ajoneuvoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin vain puhdistuksen ja toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tarkastuksen jälkeen.
- b) Edellä II osan A kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu irtotavarana oleva kalajauho, II osan A kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu irtotavarana oleva dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti, II osan A kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut verituotteet ja II osan A kohdan c alakohdassa tarkoitettu verijauho on varastoitava ja kuljetettava siihen tarkoitetuissa varastoissa ja ajoneuvoissa.
- c) Edellä olevasta b alakohdasta poiketen
- i) varastoja tai ajoneuvoja voidaan käyttää samaa proteiinia sisältävän rehun varastointiin ja kuljetukseen;
 - ii) varastoja tai ajoneuvoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin puhdistuksen ja toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tarkastuksen jälkeen; ja
 - iii) varastoja ja kalajauhoa kuljettavia ajoneuvoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, jos yrityksellä on käytössään toimivaltaisen viranomaisen tunnustama valvontajärjestelmä ristikontaminaation ehkäisemiseksi. Valvontajärjestelmään on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:
 - kirjanpito kuljetetuista aineista ja ajoneuvon puhdistuksesta, ja
 - säännöllinen näytteenotto kuljetetuista rehuista kalajauhon esiintymisen analysoimiseksi.
- Toimivaltainen viranomainen tekee säännöllisiä tarkastuksia paikan päällä sen varmistamiseksi, että edellä mainittua valvontajärjestelmää sovelletaan moitteettomasti.
- D. Rehua ja lemmikkieläinten ruokaa, jotka sisältävät märehittäjäistä peräisin olevia verituotteita tai muita prosessoituja eläinproteiineja kuin kalajauhoa, ei saa valmistaa laitoksissa, joissa tuotetaan rehua tuotantoeläimille, lihaa syöville turkiseläimille tarkoitettua rehua lukuun ottamatta.

Rehu ja lemmikkieläinten ruoka, jotka sisältävät märehittäjäistä peräisin olevia verituotteita tai muita prosessoituja eläinproteiineja kuin kalajauhoa, on varastoinnin, kuljetuksen ja pakkaamisen aikana pidettävä fyysisesti erillään tiloista, joissa säilytetään tuotantoeläimille tarkoitettua irtorehua, lihaa syöville turkiseläimille tarkoitettua rehua lukuun ottamatta.

Lemmikkieläinten ruoka ja lihaa syöville turkiseläimille tarkoitettu rehu, joka sisältää II osan A kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia, on valmistettava ja kuljetettava II osan C kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, ja lemmikkieläinten ruoka ja lihaa syöville turkiseläimille tarkoitettu rehu, joka sisältää II osan A kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja verituotteita, on valmistettava ja kuljetettava II osan D kohdan c ja e alakohdan mukaisesti.

- E. 1. Märehtijöistä peräisin olevien prosessoitujen eläinproteiinien ja tällaisia prosessoituja eläinproteiineja sisältävien tuotteiden vienti kolmansiin maihin on kielletty.
2. Toimivaltainen viranomainen voi sallia muista kuin märehijöistä saatujen prosessoitujen eläinproteiinien ja tällaisia proteiineja sisältävien tuotteiden viennin ainoastaan seuraavin edellytyksin:
- tuotteet on tarkoitettu käyttöön, jota ei ole kielletty 7 artiklassa,
 - kolmannen maan kanssa on tehty ennen vientiä kirjallinen sopimus, jossa kolmas maa sitoutuu noudattamaan loppukäyttöä koskevia sääntöjä ja lupaa olla viemättä uudelleen prosessoitua eläinproteiinia tai kyseisiä proteiineja sisältäviä tuotteita 7 artiklassa kiellettyihin käyttötarkoituksiin.
3. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat viennin 2 alakohdan mukaisesti, on tämän asetuksen tehokasta täytäntöönpanoa varten ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista kyseisen kolmannen maan kanssa sovitusta ehdoista ja edellytyksistä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kautta.
- Edellä olevia 2 ja 3 alakohtaa ei sovelleta seuraaviin:
- kalajauhon vienti, jos II osan B kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät,
 - kalajauhoa sisältävät tuotteet,
 - lemmikkieläinten ruoka.
- F. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä asiakirjojen tarkastuksia ja fyysisiä tarkastuksia, rehujen testaus mukaan luettuna, koko tuotanto- ja jakeluketjussa direktiivin 95/53/EY mukaisesti valvoakseen sen ja tämän asetuksen säännösten noudattamista. Havaittaessa kiellettyjen eläinproteiinien esiintymistä on sovellettava direktiiviä 95/53/EY. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti todennettava virallisen valvonnan yhteydessä tehtäviä analyyseja suorittavien laboratorioiden suorituskyky etenkin arvioimalla yhteistestien tulokset. Jos suorituskykyä ei pidetä tyydyttävänä, laboratoriohenkilöstö on koulutettava uudelleen korjaavana vähimmäistoimenpiteenä.”
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1293/2005,
annettu 5 päivänä elokuuta 2005,
yhteisön viinianalyysimenetelmistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2676/90 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 46 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälisesti tunnustettuja perusteita noudattaen on kehitetty menetelmä helmeilevien viinien ja kuohuviinien paineen mittaamiseksi. Kansainvälinen viinivirasto hyväksyi kyseisen menetelmän uuden kuvauksen vuoden 2003 yleiskokouksessaan.
- (2) Menetelmää käyttämällä näiden viinien painetta voidaan valvoa yksinkertaisemmin ja tarkemmin.
- (3) Komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90 ⁽²⁾ liitteessä olevassa 37 luvussa kuvattu menetelmä on käynyt tarpeet-

tomaksi, minkä vuoksi 37 luvun 3 kohta olisi poistettava. Sen lisäksi kyseisen asetuksen liitteeseen olisi lisättävä uusi luku, jossa esitetään menetelmän ajantasaistettu kuvaus.

(4) Asetus (ETY) N:o 2676/90 olisi sen vuoksi muutettava.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1188/2005 (EUVL L 193, 23.7.2005, s. 24).

⁽²⁾ EYVL L 272, 3.10.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 355/2005 (EUVL L 56, 2.3.2005, s. 3).

LIITE

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liite seuraavasti:

1) Muutetaan 37 luku "HIILIDIOKSIDI" seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan otsikko otsikolla "1. MENETELMÄN PERIAATE";

ii) poistetaan 1.2 kohta;

b) korvataan 2 kohdan 2.3 alakohdan otsikko otsikolla "Teoreettisen paineen laskeminen";

c) poistetaan 3 ja 4 kohta.

2) Lisätään 37 luvun jälkeen 37 a luku seuraavasti:

"37 a – HELMEILEVIEN VIINIEN JA KUOHUVIINIEN PAINEEN MITTAUS

1. PERIAATE

Paine mitataan afrometrillä (paine-eromittari) sen jälkeen kun pullon lämpötila on tasaantunut ja pulloa ravistettu. Paine ilmoitetaan pascaleina (Pa) (I tyyppin menetelmä). Samaa menetelmää sovelletaan myös hiilihapotettuihin kuohuviineihin ja hiilihapotettuihin helmeileviin viineihin.

2. VÄLINEISTÖ

Laitetta, jolla voidaan suorittaa paineen mittausta helmeilevää viiniä tai kuohuviiniä sisältävistä pulloista, kutsutaan afrometriksi. Se on eri muotoinen sen mukaan, miten pullo on suljettu (metallinen kapseli, kruunukorkki, korkkiaineesta tai muovista valmistettu korkki).

2.1 Metallisella kapselilla tai kruunukorkilla varustetut pullo

Laitteessa on kolme osaa (kuva 1):

— Yläosassa on manometri, käsin kiristettävä rengas, keskiosan sisällä liikkuva päätön ruuvi ja neula, joka lävistää kapselin tai kruunukorkin. Neulan kyljessä on reikä, josta paine siirtyy manometriin. Kohdassa, jossa laite kiinnittyy kapseliin tai kruunukorkkiin, on tiiviste.

— Keskiosan avulla yläosa ohjautuu oikeaan asentoon. Keskiosa kierretään kiinni alaosaan, jolloin laite pysyy tiukasti pullon suulla.

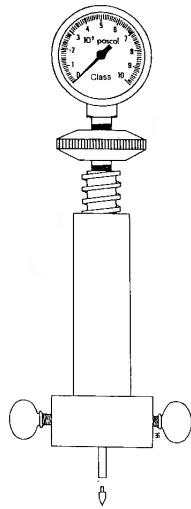
— Laitteen alaosassa on liitinosi, joka liu'utetaan pullon kaularenkään alle siten, että laite kiinnittyy tukevasti. Kullekin pullotyypille on oma liitinosansa.

2.2 Korkkiaineesta tai muovista valmistetulla korkilla varustetut pullo

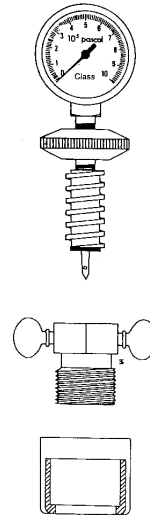
Laitteessa on kaksi osaa (kuva 2):

— Yläosa on muuten samanlainen kuin edellisessä laitteessa, mutta neula on pidempi. Neula on pitkä ontto putki, jonka päässä on piikki korkin lävistämistä varten. Piikki on irrallinen ja se putoaa viiniin korkin läpäistyään.

- Alaosassa on liitin ja alusta, joka asetetaan korkin päälle. Alustassa on neljä ruuvia, joiden avulla laite pysyy korkin päällä.

Kuva 2: Korkkiafrometri

Kuva 1: Kapseliafrometri

Molempiin laitteisiin kuuluvia manometrejä koskevat huomautukset:

- Manometri voi olla joko mekaaninen, jolloin siinä on Bourdon-putki, tai digitaalinen, jolloin siinä on pietso-sähköinen anturi. Bourdon-putken on oltava ruostumatonta terästä.
- Manometrien asteikot on jaettu pascaleihin (lyhenne Pa). Kuohuviineille on käytännöllisempää käyttää yksikönä 10^5 pascalia (10^5 Pa) tai kilopascalia (kPa).
- Manometrejä on eri luokkia. Manometrin luokka on lukeman tarkkuus suhteessa koko asteikkoon ilmoitettuna prosentteina (esimerkiksi 1 000 kPa:n manometri, luokka I, tarkoittaa, että suurin käyttöpainne on 1 000 kPa ja lukematarkkuus ± 10 kPa). Luokkaa I suositellaan tarkkoihin mittauksiin.

3. SUORITUS

Mittaus on suoritettava pulloista, joiden lämpötilan on annettu tasaantua vähintään 24 tunnin ajan. Kun kapseli, kruunukorkki tai korkkiaineesta tai muovista valmistettu korkki on lävistetty, pulloa ravistellaan voimakkaasti kunnes paine on asettunut, ja paine mitataan.

3.1 Metalliset kapselit tai kruunukorkit

Laitteen alaosan liitin liu'utetaan pullon kaularenkaan alle. Liitintä kiristetään, kunnes ala- ja keskiosa ovat tiukasti kiinni pullossa. Yläosa kiinnitetään keskiosaan. Jotta kaasua ei häviäisi, kapseli tai kruunukorkki on lävistettävä mahdollisimman nopeasti siten, että tiiviste tulee kosketukseen kapselin tai kruunukorkin kanssa. Pulloa ravistellaan jälleen voimakkaasti, ja mittaustulos luetaan paineen asetuttua.

3.2 Korkkiaineesta tai muovista valmistetut korkit

Piikki kiinnitetään neulaan. Yhdistelmä asetetaan korkin päälle. Ruuvit kiristetään korkkiin. Laitteen yläosaa kierretään (jolloin neula lävistää korkin). Jotta paine voi siirtyä manometriin, piikin on pudottava pulloon. Mittaustulos luetaan sen jälkeen kun pulloa on ravisteltu voimakkaasti ja paine on asettunut. Mittauksen jälkeen piikki poistetaan.

4. TULOSTEN ILMOITTAMINEN

Paine 20 °C:ssa (P_{aph20}) ilmoitetaan pascaleina (Pa) tai kilopascaleina (kPa). Se on ilmoitettava yhtäpitävästi manometrin tarkkuuden kanssa (esimerkiksi: $6,3 \cdot 10^5$ Pa tai 630 kPa, ei $6,33 \cdot 10^5$ Pa eikä 633 kPa luokan I manometrille, jossa on 1 000 kPa:n lukema-asteikko).

Jos mittauslämpötila ei ole 20 °C, on tehtävä korjaus kertomalla mitattu paine asianmukaisella kertoimella (ks. taulukko 1).

Taulukko 1

20 °C:ssa olevan helmeilevän viinin tai kuohuviinin paineen $P_{ph_{20}}$ suhde paineeseen P_{ph_t} lämpötilassa t

°C	
0	1,85
1	1,80
2	1,74
3	1,68
4	1,64
5	1,59
6	1,54
7	1,50
8	1,45
9	1,40
10	1,36
11	1,32
12	1,28
13	1,24
14	1,20
15	1,16
16	1,13
17	1,09
18	1,06
19	1,03
20	1,00
21	0,97
22	0,95
23	0,93
24	0,91
25	0,88

5. TULOSTEN KONTROLLOIMINEN

Menetelmä fyysisten muuttujien määrittämiseksi suoraan (I-typin vertailumenetelmä)

Afrometrien tarkistus

Afrometrit on tarkistettava säännöllisesti (vähintään kerran vuodessa).

Tarkistus tehdään kalibrointilaitteen avulla. Testattavaa manometriä verrataan sellaiseen rinnakkain kytkettyyn vertailumanometriin, joka on kansallisten mittanormaalien (ylemmän tason mittanormaali) mukainen. Tarkistus tehdään vertaamalla molempien laitteiden ilmoittamia arvoja toisiinsa sekä lisääntyvän että alenevan paineen osalta. Jos arvot ovat erilaiset, tarvittavat korjaukset voidaan tehdä säätöruuvien avulla.

Tällaisia kalibrointilaitteita on kaikissa akkreditoiduissa laboratorioissa ja laitoksissa, ja niitä on saatavilla myös manometriä valmistajilta.”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1294/2005,**annettu 5 päivänä elokuuta 2005,****maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen I muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä I säädettyjen luonnonmukaista tuotantoa tiloilla koskevien periaatteiden mukaisesti eläimet on ruokittava luonnonmukaisesti tuotetulla rehulla. Viljelijät voivat 24 päivänä elokuuta 2005 päättyvän siirtymäkauden aikana käyttää rajoitetun osuuden tavanomaisesti tuotettuja rehuja, jos he voivat osoittaa, ettei luonnonmukaisesti tuotettuja rehuja ole saatavilla.
- (2) Näyttää siltä, ettei yhteisössä ole riittävästi tarjontaa täyttämään luonnonmukaisten rehujen kysyntää 24 päivänä elokuuta 2005 jälkeen, erityisesti kun on kyse yksimaisten ja vähemmässä määrin märehijöiden tuotannon ylläpitämiseen tarvittavista runsaasti valkuaisaineita sisältävistä rehuista.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää siirtymäkauden jatkamisesta, jonka aikana tavanomaisesti tuotettujen rehujen käyttö voidaan sallia.

(4) Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 2092/91 olisi muutettava.

(5) Kun otetaan huomioon toimenpiteen kiireellisyys, joka johtuu siitä, että tavanomaisesti tuotettujen rehujen käyttöä koskevan säännöksen voimassaolo päättyy 24 päivänä elokuuta 2005, tämän asetuksen olisi tultava voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 2092/91 14 artiklassa perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 25 päivästä elokuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2254/2004 (EUVL L 385, 29.12.2004, s. 20).

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2092/91 liitteessä I oleva B osa seuraavasti:

Korvataan 4.8 kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 4.2 kohdassa säädetään, tavanomaisesti tuotetun rehun rajoitetun osuuden käyttö on sallittua, jos viljelijät voivat osoittaa jäsenvaltion tarkastuslaitosta tai -viranomaista tyydyttävällä tavalla, että he eivät pysty saamaan yksinomaan luonnonmukaisella tuotantotavalla tuotettua rehua.

Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksolla on

a) kasvinsyöjillä: 5 prosenttia 25 päivän elokuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana;

b) muilla lajeilla

— 15 prosenttia 25 päivän elokuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana,

— 10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä aikana,

— 5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana.

Nämä luvut lasketaan vuosittain maataloudesta peräisin olevien rehujen sisältämästä kuiva-aineesta. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus päivittäisestä annoksesta saa olla vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta 25 prosenttia kuiva-aineesta laskettuna.”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1295/2005,**annettu 5 päivänä elokuuta 2005,****dehydratoitujen rehujen tuen vähennyksen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2004/2005**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

kevistä yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä maaliskuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 382/2005⁽⁴⁾ 34 artiklan mukaisesti saada asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklassa säädettyä tukea.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(4) Näiden tiedonantojen perusteella dehydratoitujen rehujen taattu enimmäismäärä on ylittynyt 16 prosentilla.

ottaa huomioon kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan toisen alakohdan,

(5) Sen vuoksi on suotavaa vähentää dehydratoituille rehuille myönnettävän tuen määrää asetuksen (EY) N:o 603/95 5 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

sekä katsoo seuraavaa:

(6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat kuivattujen rehujen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

(1) Asetus (EY) N:o 603/95 korvataan 1 päivästä huhtikuuta 2005 alkaen kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1786/2003⁽²⁾. Viimeksi mainittua asetusta sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2005, jolloin markkinointivuosi 2005/2006 alkaa. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 603/95 soveltamista olisi jatkettava, jotta voidaan määrittää tuen lopullinen määrä markkinointivuodeksi 2004/2005.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 kohdassa dehydratoituille rehuille säädetyn tuen määrä vähennetään markkinointivuonna 2004/2005:

(2) Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa jalostusyrityksille vahvistetaan tuotetuista dehydratoituista ja aurinkokuivatuista rehuista maksettavan tuen määrät mainitun asetuksen 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevien taattujen enimmäismäärien rajoissa.

— 64,36 euroon tonnilta Tšekissä,

— 56,40 euroon tonnilta Kreikassa,

(3) Määrät, jotka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle markkinointivuodelta 2004/2005 yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 kuivarehualan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamiseksi 6 päivänä huhtikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 785/95⁽³⁾ 15 artiklan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, sisältävät 31 päivänä maaliskuuta 2005 varastoissa olevat määrät, jotka voivat kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1786/2003 soveltamista kos-

— 54,11 euroon tonnilta Espanjassa,

— 57,02 euroon tonnilta Italiassa,

— 63,24 euroon tonnilta Liettuassa,

— 59,04 euroon tonnilta Unkarissa,

⁽¹⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 114.

⁽³⁾ EYVL L 79, 7.4.1995, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1413/2001 (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 8).

— 65,55 euroon tonnilta muissa jäsenvaltioissa.

⁽⁴⁾ EUVL L 61, 8.3.2005, s. 4.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1296/2005,**annettu 5 päivänä elokuuta 2005,****B-maksun enimmäismäärän tarkistamisesta ja B-juurikkaan vähimmäishinnan muuttamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2005/2006**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 8 kohdan toisen ja kolmannen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään, että tappiot, jotka syntyvät sitoumuksista viedä yhteisosokerin ylijäämät, katetaan tiettyjä enimmäismääriä noudattaen A- ja B-sokerin, A- ja B-isogluukoosin sekä A- ja B-inuliinisiirapin tuotannosta kanne-
tuilla tuotantomaksuilla.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jos kuluvan markkinointivuoden arvioituja kokonaistappioita ei todennäköisesti voida kattaa tuloilla, joita odotetaan saatavan sekä perustuotantomaksusta, jonka enimmäistaso on 2 prosenttia kyseessä olevalle markkinointivuodelle vahvistetusta valkoisen sokerin interventiohinnasta, että B-maksusta, jonka enimmäistaso on 30 prosenttia kyseessä olevalle markkinointivuodelle vahvistetusta valkoisen sokerin interventiohinnasta, B-maksun suurin prosentuaalinen määrä tarkistetaan tarvittaessa tämän kokonaistappion kattamiseksi, mutta se ei kuitenkaan saa olla yli 37,5 prosenttia.
- (3) Tällä hetkellä käytettävissä olevien alustavien tietojen mukaan markkinointivuonna 2005/2006 kannettavista maksuista saatavat tulot ennen tarkistusta saattavat olla pienemmät kuin määrä, joka saadaan kertomalla vietävä yli-

jäämä keskimääräisellä tappiolla. Näin ollen on tarpeen korottaa mainituksi markkinointivuodeksi B-maksun enimmäismäärä 37,5 prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetaan B-juurikkaan vähimmäishinnaksi 32,42 euroa tonnilta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen asetuksen 15 artiklan 5 kohdan soveltamista, jossa säädetään, että jos B-maksun enimmäismäärä tarkistetaan, B-juurikkaan hintaa muutetaan vastaavasti.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korotetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu B-maksun enimmäismäärä markkinointivuodeksi 2005/2006 37,5 prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta.

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu B-juurikkaan vähimmäishinta markkinointivuonna 2005/2006 mainitun asetuksen 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti 28,84 euroon tonnilta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 987/2005 (EUVL L 167, 29.6.2005, s. 12).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005,

jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoista

(2005/600/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa unionin tavoitteeksi asetetaan muun muassa taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen sekä työllisyyden korkean tason edistäminen. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 125 artiklassa todetaan, että jäsenvaltiot ja yhteisö pyrkivät kehittämään yhteensovitetun työllisyysstrategiaa ja erityisesti edistämään ammattitaitoisen, koulutetun ja sopeutumiskykyisen työvoiman sekä talouden muutoksiin reagoivien työmarkkinoiden kehittymistä.
- (2) Maaliskuussa 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto käynnisti strategian, jonka tavoitteena on ylläpitää kestävää talouskasvua, luoda uusia ja parempia työ-

paikkoja ja lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja jossa asetettiin pitkän aikavälin työllisyystavoitteet. Viisi vuotta myöhemmin strategian tavoitteita ei ole vielä läheskään saavutettu.

- (3) Työllisyyden suuntaviivojen ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen esittäminen yhdenmukaisena kokonaisuutena edistää Lissabonin strategian uudelleensuuntaamista kasvuun ja työllisyyteen. Euroopan työllisyysstrategialla on keskeisin asema Lissabonin strategiaan sisältyvien työllisyystavoitteiden saavuttamisessa. Sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen on sekin eräs Lissabonin strategian onnistumisen avaintekijöitä. Euroopan työllisyysstrategian onnistuminen taas edistää paremman sosiaalisen yhteenkuuluvuuden saavuttamista sosiaalipoliittisen ohjelman mukaisesti.
- (4) Maaliskuun 22 ja 23 päivänä 2005 kokoontuneen kevään Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti unionin on otettava käyttöön kaikki asianmukaiset jäsenvaltioiden ja yhteisön keinot, koheesipolitiikka mukaan lukien, Lissabonin strategian kaikilla kolmella osa-alueella, eli talous-, sosiaali- ja ympäristöalalla, niiden välisten synergioiden hyödyntämiseksi entistä tehokkaammin ottaen yleisesti huomioon kestävä kehityksen.
- (5) Täystyöllisyys, työn laatu ja tuottavuus sekä sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat tavoitteita, jotka edellyttävät selkeitä painopisteitä: työelämään on houkuteltava ja työelämässä on pidettävä enemmän ihmisiä, työvoiman tarjontaa on lisättävä ja sosiaalisen suojelun järjestelmiä on uudistettava, työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä on parannettava ja inhimilliseen pääomaan on investoitava enemmän koulutusta ja ammattitaitoa parantamalla.
- (6) Työllisyyden suuntaviivoja olisi tarkistettava perusteellisesti ainoastaan kolmen vuoden välein, ja väli vuosina vuoteen 2008 asti niitä olisi päivitettävä vain erittäin rajoitetusti.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 26. toukokuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 31. toukokuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(7) Työllisyyskomitea ja sosiaalisen suojelun komitea ovat laatineet yhteisen lausunnon kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdenmetyistä suuntaviivoista (2005–2008).

2 artikla

Suuntaviivat on otettava huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikoissa, joista raportoidaan kansallisissa uudistusohjelmissa.

(8) Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan toteuttamisesta 14 päivänä lokakuuta 2004 annettu neuvoston suositus ⁽¹⁾ pysyy edelleen voimassa viitteellisenä,

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2005.

1 artikla

Hyväksytään liitteenä olevat jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivat.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. BROWN

⁽¹⁾ EUVL L 326, 29.10.2004, s. 47.

LIITE

TYÖLLISYYDEN SUUNTAVIIVAT (2005–2008)

(Yhdennetyt suuntaviivat nro 17–24)

- Suuntaviiva 17. Täystyöllisyyteen, työn laadun ja tuottavuuden parantamiseen sekä sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen tähtäävien työllisyyspolitiikkojen täytäntöönpano
- Suuntaviiva 18. Elämänkaarijattelun edistäminen työelämässä
- Suuntaviiva 19. Osallisuutta edistävien työmarkkinoiden varmistaminen, työn vetovoiman parantaminen ja työnteon tekeminen kannattavaksi työnhakijoille, myös muita heikommassa asemassa oleville, sekä työelämän ulkopuolella oleville henkilöille
- Suuntaviiva 20. Työmarkkinoiden tarpeisiin vastaamisen parantaminen
- Suuntaviiva 21. Joustavuuden edistäminen yhdessä työsuhdeturvan kanssa sekä työmarkkinoiden segmentoitumisen vähentäminen ottaen työmarkkinaosapuolten asema asianmukaisesti huomioon
- Suuntaviiva 22. Työllisyyttä tukevien työvoimakustannusten kehittymisen ja palkanmuodostusmekanismien varmistaminen
- Suuntaviiva 23. Inhimilliseen pääomaan tehtävien investointien laajentaminen ja parantaminen
- Suuntaviiva 24. Koulutusjärjestelmien mukauttaminen uusiin pätevyysvaatimuksiin

Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivat

Jäsenvaltioiden on yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa harjoitettava politiikkojaan pannaan täytäntöön alla esitettyjä toimia varten tarvittavat tavoitteet ja painopisteet. Lissabonin strategian mukaisesti jäsenvaltioiden politiikoissa on edistettävä tasapainoisella tavalla

- *Täystyöllisyyttä:* Täystyöllisyyden saavuttaminen sekä työttömyyden ja työmarkkinoiden ulkopuolella olon vähentäminen lisäämällä työvoiman kysyntää ja tarjontaa on elintärkeää talouskasvun ylläpitämiseksi ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamiseksi.
- *Työn laadun ja tuottavuuden parantamista:* Pyrkimykset työllisyysasteen nostamiseksi ovat kytköksissä työpaikkojen vetovoiman, työn laadun ja työn tuottavuuden kasvun parantamiseen sekä työtä tekevien köyhien osuuden vähentämiseen. Työn laadun, tuottavuuden ja työllisyyden välistä synergiaa olisi hyödynnettävä täysimääräisesti.
- *Sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamista:* Määriteltäviä toimia tarvitaan sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi, työmarkkinoilta syrjäytymisen ehkäisemiseksi ja muita heikommassa asemassa olevien ryhmien työelämään integroitumisen tukemiseksi sekä työllisyyttä, työttömyyttä ja työn tuottavuutta koskevien alueellisten erojen vähentämiseksi erityisesti kehityksessä jälkeen jääneillä alueilla.

Edistyminen edellyttää yhtäläisiä mahdollisuuksia ja syrjinnän torjuntaa. Sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen ja edistäminen olisi varmistettava kaikessa toiminnassa. Osana uutta sukupolvien välistä lähestymistapaa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota nuorten asemaan siten, että pannaan täytäntöön eurooppalainen nuorisosopimus, sekä työhön pääsyn edistämiseen koko työelämän ajan. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös muita heikommassa asemassa olevien, mukaan lukien vammaisten ja vajaakuntoisten, sekä kolmansien maiden ja Euroopan unionin kansalaisten välisten työllisyserojen merkittävään kaventamiseen kansallisten tavoitteiden mukaisesti.

Toimenpiteitä toteuttaessaan jäsenvaltioiden olisi huolehdittava työllisyyspolitiikassaan hyvästä hallintotavasta. Niiden olisi luotava laajat muutokumppanuudet, joihin otetaan mukaan parlamentaarisia elimiä ja sidosryhmiä, alue- ja paikallisviranomaiset mukaan luettuina. Eurooppalaisten ja kansallisten työmarkkinaosapuolten olisi tässä oltava keskeisessä asemassa. Tämän liitteen lopussa on esitetty tavoitteita ja vertailuarvoja, jotka on asetettu Euroopan unionin tasolla Euroopan työllisyysstrategian puitteissa vuoden 2003 suuntaviivoja laadittaessa, ja niitä olisi seurattava edelleen indikaattorein ja tulostauluin. Jäsenvaltioita kannustetaan myös määrittelemään omat sitoumuksensa ja tavoitteensa, joita varten niiden olisi otettava huomioon edellä mainitut tavoitteet ja vertailuarvot sekä Euroopan unionin tasolla vuonna 2004 sovitut työllisyysuositukset.

Hyvä hallintotapa edellyttää myös tehokkaampaa hallinnollisten ja taloudellisten resurssien kohdentamista. Jäsenvaltioiden olisi yhteisymmärryksessä komission kanssa kohdennettava rakennerahastojen ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston varat Euroopan työllisyysstrategian täytäntöönpanoon ja raportoitava toteutetuista toimenpiteistä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien lujittamiseen jäsenvaltioissa.

Suuntaviiva 17. Täystyöllisyyteen, työn laadun ja tuottavuuden parantamiseen sekä sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen tähtäävien työllisyyspolitiikkojen täytäntöönpano.

Politiikkojen avulla olisi pyrittävä saamaan Euroopan unionin keskimääräiseksi kokonaistyöllisyysasteeksi 70 prosenttia, naisten työllisyysasteeksi vähintään 60 prosenttia ja ikääntyneiden työntekijöiden (55–64 vuotta) työllisyysasteeksi 50 prosenttia vuoteen 2010 mennessä sekä vähentämään työttömyyttä ja työmarkkinoiden ulkopuolella oloa. Jäsenvaltioiden olisi harkittava kansallisten työllisyysasetavoitteiden asettamista.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi toiminta olisi keskitettävä seuraaviin painopisteisiin:

- Useampien ihmisten houkuttelevuus työelämään ja pitäminen työelämässä, työvoiman tarjonnan lisääminen sekä sosiaalisen suojelun järjestelmien nykyaikaistaminen
- Työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskyvyn kehittäminen
- Inhimilliseen pääomaan tehtävien investointien lisääminen parantamalla koulutusta ja ammattitaitoa.

1. USEAMPIEN IHMISTEN HOUKUTTELEMINEN TYÖELÄMÄÄN JA PITÄMINEN TYÖELÄMÄSSÄ, TYÖVOIMAN TARJONNAN LISÄÄMINEN SEKÄ SOSIAALISEN SUOJELUN JÄRJESTELMIEN NYKYAIKAISTAMINEN

Työllisyysasteen kohottaminen on tehokkain tapa lisätä taloudellista kasvua ja edistää sosiaaliseen osallisuuteen perustuvia talouksia sekä varmistaa turvaverkko niille, jotka eivät pysty työskentelemään. On entistäkin välttämättömämpää lisätä työvoiman tarjontaa kaikissa ryhmissä, edistää uutta elämäntapaajattelua työelämässä ja nykyaikaistaa sosiaalisen suojelun järjestelmiä niiden riittävyyden, rahoituksen kestävyys ja yhteiskunnan muuttuviin tarpeisiin mukautumisen varmistamiseksi, sillä työikäisen väestön määrän odotetaan vähenevän. Uuden sukupolvien välisen lähestymistavan mukaisesti olisi kiinnitettävä erityistä huomiota miesten ja naisten jatkuvien työllisyyserojen kaventamiseen sekä ikääntyneiden työntekijöiden ja nuorten alhaiseen työllisyysasteeseen. Myös nuorisotyöttömyyden torjumiseksi on toimittava, sillä se on keskimäärin kaksinkertainen kokonaistyöttömyysasteeseen verrattuna. Työllisyyden kasvun helpottamiseksi on luotava oikeanlaiset olosuhteet niin työelämään ensimmäistä kertaa tuleville ja työelämään tauon jälkeen palaaville kuin niille, jotka haluavat pidentää työuraansa. Niin ikään ratkaisevan tärkeitä tekijöitä ovat työn laatu, palkka ja etuudet mukaan luettuina, työolot, työllisyysturva, elinikäinen oppiminen ja uramahdollisuudet sekä sosiaalisen suojelun järjestelmien tarjoama tuki ja kannustimet.

Suuntaviiva 18. Elämäntapaajattelun edistäminen työelämässä seuraavilla tavoilla:

- uusien työllistymispolkujen rakentaminen nuorille ja nuorisotyöttömyyden vähentäminen eurooppalaisen nuorisosopimuksen mukaisesti,
- määrätietoiset toimet naisten osallistumisen lisäämiseksi sekä työllisyyteen, työttömyyteen ja palkkoihin liittyvien sukupuolierojen kaventamiseksi,
- työn ja yksityiselämän sovittaminen yhteen aiempaa paremmin sekä edullisten lastenhoitopalvelujen ja muille huollettaville suunnattujen hoitopalvelujen tarjoaminen,
- aktiivisen ikääntymisen, myös asianmukaisten työolojen, tukeminen, (työ)terveystilanteen sekä asianmukaisten kannustimien, joiden avulla edistetään työntekoa ja ehkäistään varhaiseläkkeelle siirtymistä, parantaminen,
- nykyaikaiset sosiaalisen suojelun järjestelmät, mukaan lukien eläke- ja terveydenhuoltojärjestelmä; varmistetaan niiden sosiaalinen riittävyys, rahoituksen kestävyys ja kyky vastata muuttuviin tarpeisiin, jotta voidaan tukea osallistumista työelämään, työelämässä pysymistä ja pidempää työuraa.

Ks. myös yhdenmety suuntaviiva "Talouden ja julkisen talouden kestävyys turvaaminen perustana paremmalle työllisyydelle" (nro 2).

Osallistumista voidaan lisätä ja sosiaalista syrjäytymistä torjua helpottamalla työnhakijoiden työnsaantia, ehkäisemällä työttömyyttä ja varmistamalla, että työttömäksi joutuneet henkilöt pysyvät kiinteässä yhteydessä työmarkkinoihin, ja parantamalla heidän työllistyyvyyttään. Tämä edellyttää työmarkkinoilla olevien esteiden purkamista avustamalla tehokkaassa työnhaussa, helpottamalla koulutuksen ja muiden aktiivisten työvoimapoliittisten toimenpiteiden saatavuutta, varmistamalla, että työnteko on kannattavaa, sekä poistamalla työttömyys-, köyhyys- ja työelämän ulkopuolella oloon liittyvät loukut. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä muita heikommassa asemassa olevien henkilöiden, vähän koulutetut työntekijät mukaan lukien, työmarkkinoille osallistumisen edistämiseen muun muassa laajentamalla sosiaalipalveluja ja yhteisötaloutta sekä kehittämällä uusia työllistymismahdollisuuksia kollektiivisiin tarpeisiin vastaamiseksi. Erityisen tärkeitä ovat syrjinnän torjunta, vajaakuntoisten työhönpääsyn edistäminen sekä maahanmuuttajien ja vähemmistöjen integroiminen.

Suuntaviiva 19. Osallisuutta edistävien työmarkkinoiden varmistaminen, työn vetovoiman parantaminen ja työntöön tekeminen kannattavaksi työnhakijoille, myös muita heikommassa asemassa oleville, sekä työelämän ulkopuolella oleville henkilöille seuraavilla tavoilla:

- aktiiviset ja ennalta ehkäisevät työvoimapoliittiset toimenpiteet, joihin sisältyy tarpeiden tunnistaminen varhaisessa vaiheessa, avustaminen työnhaussa, ohjaus ja koulutus yksilöllisten toimintasuunnitelmien mukaisesti sekä sellaisten sosiaalipalvelujen tarjoaminen, joilla tuetaan kauimpana työmarkkinoiden ulkopuolella olevien ryhmien osallisuutta ja edistetään köyhyyden poistamista,
- verotus- ja etuusjärjestelmistä johtuvien kannustimien ja lannistimien, myös etuuksien hallinnoinnin ja ehdollisuuden, jatkuva tarkastelu sekä korkeiden efektiivisten marginaaliveroasteiden merkittävä alentaminen varsinkin pienituloisilla siten, että samalla varmistetaan riittävä sosiaalisen suojelun taso,
- uusien työllistymismahdollisuuksien kehittäminen henkilö- ja yrityspalveluissa erityisesti paikallisesti.

Jotta yhä useammat löytäisivät parempia työpaikkoja, on myös parannettava työmarkkinoiden infrastruktuuria, EURES-verkko mukaan luettuna, sekä kansallisella että Euroopan unionin tasolla, niin että mahdollista yhteensopimattomuutta voidaan ennakoida ja ratkaista paremmin. Tässä yhteydessä erityisen tärkeää on työntekijöiden liikkuvuus Euroopan unionissa, ja se olisi varmistettava perussopimusten mukaisesti. Kansallisilla työmarkkinoilla on otettava huomioon myös kolmansien maiden kansalaisten maahanmuutosta seuraava työvoiman lisätarjonta.

Suuntaviiva 20. Työmarkkinoiden tarpeisiin vastaamisen parantaminen seuraavilla tavoilla:

- työmarkkinainstituutioiden ja erityisesti työvoimapolvelujen nykyaikaistaminen ja lujittaminen, myös työllisyys- ja koulutusmahdollisuuksien avoimuuden varmistamiseksi kansallisella ja Euroopan tasolla,
- työntekijöiden Euroopan laajuisen liikkuvuuden esteiden poistaminen perussopimusten mukaisesti,
- tarvittavien taitojen, työvoimapulan ja pullonkaulojen parempi ennakointi,
- taloudellisista syistä tapahtuvan muuttoliikkeen asianmukainen hallinta.

2. TYÖNTEKIJÖIDEN JA YRITYSTEN SOPEUTUMISKYVYN KEHITTÄMINEN

Euroopan on parannettava kykyään ennakoida ja käynnistää taloudellisia ja sosiaalisia muutoksia sekä sopeutua niihin. Tämä edellyttää työllisyyttä tukevia työvoimakustannuksia, työn organisoimisen nykyaikaistamista ja hyvin toimivia työmarkkinoita, joilla joustavuus yhdistyy työsuhteturvaan siten, että voidaan täyttää sekä yritysten että työntekijöiden tarpeet. Tällä tavoin voitaisiin myös ehkäistä työmarkkinoiden segmentoitumista ja vähentää pimeää työtä.

Tämän päivän yhä globaalimmassa taloudessa, jossa markkinat avautuvat ja uusia teknologioita otetaan jatkuvasti käyttöön, sekä yrityksillä että työntekijöillä on tarve ja myös tilaisuus sopeutua. Vaikka rakennemuutos yleisesti ottaen hyödyttää kasvua ja työllisyyttä, se tuo mukanaan myös muutoksia, jotka ovat vahingollisia joillekin työntekijöille ja yrityksille. Yrityksistä on tultava joustavampia, jotta ne voivat vastata tuottamiensa tavaroiden ja palvelujen kysynnän äkillisiin muutoksiin, niiden on sopeuduttava uusiin teknologioihin, ja kilpailukykyänsä säilyttääkseen niiden on pystyttävä innovoimaan jatkuvasti. Yritysten on myös vastattava työntekijöiden henkilökohtaisten mieltymysten ja perhesuhteissa tapahtuvien muutosten ohjaamiin työn laatua koskeviin lisääntyviin vaatimuksiin, ja niiden on selviydyttävä ikääntyvään työvoimaan ja yhä harvempiin nuoriin työntekijöihin liittyvästä haasteesta. Työntekijöiden kannalta työelämä on monimutkaistumassa, sillä työn jaksotukseen tulee yhä enemmän erilaisia vaihtoehtoja ja siitä tulee epäsäännöllisempää, ja koko elämänkaaren aikana on pystyttävä hallitsemaan yhä suurempi määrä siirtymiä. Nopeasti muuttuvien talouksien ja muutokseen liittyvän rakenneuudistuksen vuoksi työntekijöiden on omaksuttava uusia työtapoja, tieto- ja viestintätekniikan lisääntyvä käyttö mukaan luettuna, selviydyttävä muutoksista työllisyysasemassaan sekä oltava valmiita elinikäiseen oppimiseen. Työmahdollisuuksien laajempi ja Euroopan unionin laajuinen hyödyntäminen edellyttää myös maantieteellistä liikkuvuutta.

Suuntaviiva 21. Joustavuuden edistäminen yhdessä työsuhteturvan kanssa sekä työmarkkinoiden segmentoitumisen vähentäminen ottaen työmarkkinaosapuolten asema asianmukaisesti huomioon seuraavilla tavoilla:

- työllisyyslainsäädännön mukauttaminen, erilaisten työsuhte- ja työaikajärjestelyjen tarkistaminen tarpeen mukaan,
- pimeää työtä koskevan kysymyksen tarkastelu,
- muutosten, myös talouden rakenneuudistuksen, ja erityisesti kaupan avautumiseen liittyvien muutosten ennakoimisen parantaminen ja positiivinen hallinta, jotta voitaisiin minimoida niistä aiheutuvat sosiaaliset kustannukset ja helpottaa sopeutumista,
- innovatiivisten ja mukautuvien työn organisointimuotojen edistäminen ja levittäminen työn laadun ja tuottavuuden sekä myös terveyden ja turvallisuuden parantamiseksi,
- ammattiasemassa tapahtuvien siirtymien tukeminen, koulutus, itsenäinen ammatinharjoittaminen, yritysten perustaminen ja maantieteellinen liikkuvuus mukaan luettuina.

Ks. myös yhdennetty suuntaviiva "Makrotalous-, rakenne- ja työllisyyspolitiikkojen johdonmukaisuuden parantaminen" (nro 5).

Työpaikkojen luomisen maksimoimiseksi, kilpailukyvyyn säilyttämiseksi ja talouden yleisten puitteiden vahvistamiseksi yleisen palkkakehityksen olisi vastattava tuottavuuden kasvua suhdannekierron aikana ja heijastettava työmarkkinatilannetta. Jotta voidaan helpottaa uusien työpaikkojen luomista varsinkin matalapalkka-aloilla, voi myös olla tarpeen vähentää välillisiä työvoimakustannuksia ja tarkistaa verokiilaa.

Suuntaviiva 22. Työllisyyttä tukevien työvoimakustannusten kehittymisen ja palkanmuodostusmekanismien varmistaminen seuraavilla tavoilla:

- työmarkkinaosapuolten kannustaminen luomaan omilla vastuualueillaan palkkaneuvotteluille sellaiset puitteet, joissa tuottavuus ja työmarkkinoiden haasteet otetaan huomioon kaikilla asiaan kuuluvilla tasoilla ja vältetään sukupuolten väliset palkkaerot,
- välillisten työvoimakustannusten vaikutusta työllisyyteen tarkastellaan ja tarvittaessa niiden rakennetta ja tasoa mukautetaan erityisesti pienipalkkaisten verotaakan keventämiseksi.

Ks. myös yhdennetty suuntaviiva "Makrotaloudellista vakautta ja kasvua tukevan palkkakehityksen varmistaminen" (nro 4).

3. INHIMILLISEN PÄÄOMAAN TEHTÄVIEN INVESTOINTIEN LISÄÄMINEN PARANTAMALLA KOULUTUSTA JA AMMATTITAITOJA

Euroopan on lisättävä inhimilliseen pääomaan kohdistuvia investointeja. Liian monien työmarkkinoille pääsy tai työmarkkinoilla pysyminen estyy, koska heillä ei ole riittävästi ammattitaitoa tai taidot eivät vastaa kysyntää. Kaikkien ikäryhmien työhönpääsyn edistämiseksi sekä tuottavuuden ja työn laadun parantamiseksi Euroopan unionin on investoitava enemmän ja tehokkaammin inhimilliseen pääomaan samoin kuin yksilöitä, yrityksiä, taloutta ja yhteiskuntaa hyödyttävään elinikäiseen oppimiseen.

Osaamis- ja palvelutalous edellyttää erilaisia taitoja kuin perinteinen teollisuus, ja näitä taitoja on myös teknologisten muutosten ja innovaatioiden vuoksi jatkuvasti ajanmukaistettava. Jos työntekijät haluavat pysyä ja kehittyä työssään, heidän on lisättävä ja uudistettava taitojaan säännöllisesti. Yritysten tuottavuus riippuu sellaisen työvoiman kouluttamisesta ja ylläpitämisestä, joka kykenee sopeutumaan muutokseen. Hallitusten on varmistettava, että koulutustaso nousee ja että nuorilla on tarvittavat keskeiset taidot eurooppalaisen nuorisosopimuksen mukaisesti. Kaikki sidosryhmät olisi saatava mukaan kehittämään ja edistämään jo varhaisesta iästä alkavaa todellista elinikäisen oppimisen kulttuuria. Jotta asukasta kohti laskettavia julkisia ja yksityisiä investointeja henkilöstövoimavaroihin saataisiin lisättyä merkittävästi ja investointien laatu ja tehokkuus voitaisiin taata, on tärkeää huolehtia siitä, että kustannukset ja tehtävät jakautuvat kaikkien toimijoiden kesken tasapuolisesti ja avoimesti. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi käytettävä paremmin hyväkseen rakennerahastojen ja Euroopan investointipankin tarjoamia mahdollisuuksia koulutusinvestointeihin. Jäsenvaltiot sitoutuvat näiden tavoitteiden saavuttamiseksi määrittelemään vuoteen 2006 mennessä elinikäistä oppimista varten kattavia strategioita ja panemaan täytäntöön Koulutus 2010 -työohjelman.

Suuntaviiva 23. Inhimilliseen pääomaan tehtävien investointien laajentaminen ja parantaminen seuraavilla tavoilla:

- osallisuutta edistävät koulutuspolitiikat ja toimet, joilla helpotetaan merkittävästi pääsyä ammatilliseen peruskoulutukseen sekä toisen ja korkea-asteen koulutukseen, mukaan luettuina oppisopimukset ja yrittäjyyskoulutus,
- koulunkäyntinsä varhaisessa vaiheessa päättävien määrän merkittävä vähentäminen,
- kaikille avointen tehokkaiden elinikäistä oppimista koskevien strategioiden käyttöönotto kouluissa, yrityksissä, julkishallinnossa ja kodeissa eurooppalaisten sopimusten mukaisesti, mukaan lukien asianmukaiset kannustimet ja kustannusten jakamista koskevat järjestelyt, joilla pyritään tehostamaan erityisesti heikon ammattitaidon omaavien ja ikääntyvien työntekijöiden osallistumista jatko- ja työpaikkakoulutukseen kaikissa elämän vaiheissa.

Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva ”Eryteisesti yrityssektorin T&K-investointien lisääminen ja parantaminen” (nro 7).

Kunnianhimoisten tavoitteiden asettaminen ja kaikkien toimijoiden suorittamien investointien lisääminen ei vielä riitä. Jotta tarjonta käytännössä vastaisi kysyntää, elinikäisen oppimisen järjestelmien on oltava kohtuuhintaisia ja kaikkien saatavilla, ja niiden on pystyttävä vastaamaan muuttuviin tarpeisiin. Koulutusjärjestelmiä on mukautettava ja niiden valmiuksia kehitettävä, jotta ne vastaisivat paremmin työmarkkinoiden sekä tietoon perustuvan talouden ja yhteiskunnan tarpeita ja olisivat entistä tehokkaampia. Tieto- ja viestintätekniikalla voidaan parantaa oppimismahdollisuuksia ja räätälöidä koulutus vastaamaan paremmin työntekijöiden ja työnantajien tarpeita. Työmahdollisuuksien laajempi hyödyntäminen Euroopan unionissa edellyttää myös laajempaa liikkuvuutta työnteko- ja opiskelutarkoituksessa. Euroopan työmarkkinoilla liikkuvuuden tiellä vielä olevat esteet olisi poistettava. Tämä koskee erityisesti esteitä, jotka liittyvät tutkintotodistusten ja ammattipätevyyden tunnustamiseen ja avoimuuteen. Kansallisten koulutusjärjestelmien uudistamisen tukemiseksi on tärkeää käyttää hyväksi Euroopan tasolla sovittuja välineitä ja puitteita Koulutus 2010 -työohjelman mukaisesti.

Suuntaviiva 24. Koulutusjärjestelmien mukauttaminen uusiin pätevyysvaatimuksiin seuraavilla tavoilla:

- koulutuksen vetovoiman, avoimuuden ja laatuvaatimusten parantaminen ja varmistaminen, koulutusmahdollisuuksien tarjonnan laajentaminen, joustavien oppimisväylien takaaminen sekä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden liikkuvuusmahdollisuuksien laajentaminen,
- koko väestön koulutus- ja tiedonsaantimahdollisuuksien helpottaminen ja monipuolistaminen työaikajärjestelyillä, perheiden tukipalveluilla, uraohjauksella sekä tarvittaessa kustannusten uudella tavalla jakamisella,
- uusiin ammatillisiin tarpeisiin, keskeisiin pätevyysvaatimuksiin ja tulevaisuuden taitovaatimuksiin vastaaminen parantamalla ammattipätevyyskriteerien määrittämistä ja avoimuutta, niiden tosiasiallista tunnustamista sekä epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamista.

Euroopan työllisyysstrategian puitteissa asetetut tavoitteet ja vertailuarvot

Vuonna 2003 Euroopan työllisyysstrategian yhteydessä sovittiin seuraavista tavoitteista ja vertailuarvoista:

- Jokaiselle työttömälle tarjotaan uusi mahdollisuus: nuorille ennen kuin työttömyys on kestänyt 6 kuukautta ja aikuisille ennen kuin työttömyys on kestänyt 12 kuukautta. Heille tarjotaan koulutusta, uudelleen koulutusta, työharjoittelua, työpaikkaa tai muuta työllistävyyttä edistävää toimenpiteitä, minkä lisäksi annetaan tarvittaessa jatkuva työnhakuapua
- Vuoteen 2010 mennessä 25 prosenttia pitkäaikaistyöttömistä osallistuu aktiivisiin toimenpiteisiin koulutuksen, uudelleen koulutuksen, työharjoittelun tai muun työllistävyyttä edistävän toimenpiteen muodossa. Tavoitteena on saavuttaa kolmen tältä osin edistyneimmän jäsenvaltion keskiarvo
- Työnhakijat voivat kaikkialla Euroopan unionissa saada tietoa kaikista jäsenvaltioiden työnvälityspalvelujen ilmoittamista avoimista työpaikoista
- Tosiasiallista työmarkkinoilta poistumiskäytäntöä nostetaan viidellä vuodella Euroopan unionin tasolla vuoteen 2010 mennessä (59,9 vuotta vuonna 2001)
- Lastenhoitopalveluja tarjotaan vuoteen 2010 mennessä vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista
- Euroopan unionin keskimääräinen koulunkäyntinsä varhaisessa vaiheessa päättävien osuus on korkeintaan 10 prosenttia
- Euroopan unionissa vähintään 85 prosenttia 22-vuotiaista on suorittanut keskiasteen koulutuksen vuonna 2010
- Euroopan unionissa työikäisistä aikuisista (25–64-vuotiaista) keskimäärin vähintään 12,5 prosenttia osallistuu elinikäiseen oppimiseen.

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 12 päivänä heinäkuuta 2005,
jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi (vuosiksi 2005–2008)
(2005/601/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 16–17 päivänä kesäkuuta 2005 käymän keskustelun,

sekä katsoo, että Euroopan parlamentti on antanut päätöslauselman komission suosituksesta,

SUOSITTAA SEURAAVAA:

JOHDANTO

Maaliskuussa 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvosto **antoi uutta vauhtia Lissabonin strategialle suuntaamalla sen kasvuun ja työllisyyteen Euroopassa** ⁽¹⁾. Tällä päätöksellä valtion- tai hallitusten päämiehet antoivat selkeän viestin unionin tulevien vuosien painopistealoista. Euroopan unionin on Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi suunnattava politiikkansa enemmän kasvuun ja työllisyyteen terveeltä makrotaloudelliselta pohjalta ja edistäen sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja ympäristön kestävyttä, jotka ovat Lissabonin strategian kulmakiviä.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä Lissabonin toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unionin on ponnisteltava lujemmin kaikkien kansallisten ja yhteisön resurssien käyttöönottamiseksi, jotta tällä tavoin koituvaa

synergiaa voidaan käyttää tehokkaammin. Lisäksi asiaan liittyvien sidosryhmien osallistuminen voi auttaa ymmärtämään kasvujohteisen ja vakauten tähtäävän makrotalouspolitiikan ja rakenteellisten uudistusten tarpeen, parantaa täytäntöönpanon laatua ja lisätä Lissabonin strategiaan sitoutumista.

Nämä talouspolitiikan laajat suuntaviivat kuvastavat Lissabonin strategian uutta alkua ja niissä keskitytään talouspolitiikan merkitykseen kasvun ja työllisyyden lisäämisessä. Suuntaviivojen A osassa käsitellään makrotalouspolitiikkojen osuutta tässä ja B osassa kiinnitetään huomiota toimenpiteisiin ja politiikkoihin, joita jäsenvaltioiden olisi toteutettava lisätäkseen kasvun edellyttämää osaamista ja innovointia ja tehdäkseen Euroopasta houkuttelevampi investoijille ja työntekijöille. Brysselin Eurooppa-neuvoston (22. ja 23. maaliskuuta 2005) päätelmien mukaisesti talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen olisi talouspolitiikkojen yleisenä koordinoituvana vastaisuudessaakin katettava kaikenlaiset makro- ja mikrotalouspolitiikat sekä työllisyyspolitiikat, siltä osin kuin ne ovat vuorovaikutuksessa talouspolitiikkojen kanssa. Talouspolitiikan laajat suuntaviivat varmistavat strategian kolmen osa-alueen välisen yleisen taloudellisen johdonmukaisuuden. Talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen osalta sovelletaan edelleenkin nykyisiä monenväliseen valvontaan kuuluvia järjestelmiä.

Suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin ja yhteisöön. Niiden mukaisesti olisi edistettävä jäsenvaltioiden kansallisissa uudistusohjelmissaan vahvistamien uudistamistoimenpiteiden keskinäistä yhdenmukaisuutta, ja niitä täydennetään yhteisön Lissabonin ohjelmalla 2005–2008, joka sisältää kaikki yhteisön tasolla toteutettavat toimet kasvun ja työllisyyden edistämiseksi. Kaikkien näiden suuntaviivojen osien täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon sukupuolten tasa-arvoon liittyvät näkökohdat.

EU:N TALOUDEN TILA

Taloudellinen toiminta, joka vuoden 2003 puolesta välistä alkoi **EU:ssa** päästä vauhtiin, heikkeni vuoden 2004 jälkipuoliskolla ulkoisten tekijöiden johdosta kuten korkea ja epävakaa öljyn hinta, maailmankaupan kasvun hidastuminen ja euron vahvistuminen. Joidenkin Euroopan talouksien vähäinen kesto-kyky saattaa myös johtua pysyvistä rakenteellisista heikkouksista. Bruttokansantuotteen reaalkasvun odotetaan vuonna 2005 jatkuvan vaatimattomana, mutta vuodelta 2004 siirtynyt odotettua heikompi tulos vaikuttaa väistämättä vuoden kokonaiskeskiarvoon. Kotimaisen kysynnän vaikutus elpymiseen on ollut epätasaisista jäsenvaltioiden välillä, mutta vähittäistä voimistumista on odotettavissa vuoden aikana, ja sitä tukevat suotuisat rahoitusolosuhteet (alhaiset reaalkorot mukaan luettuna) ja kurissa pysynyt inflaatiopaine.

⁽¹⁾ Eurooppa-neuvoston päätelmät, maaliskuu 2005. (http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=432&mode=g&name).

Talouden elpyminen on riippunut suuressa määrin maailmanlaajuisen kasvun virkistymisestä ja maailmankaupan nopeasta kasvusta. Kun maailmantalouden kasvuvauhti saavuttaa huipunsa ja kompensoi öljyn korkeampien maailmanmarkkinahintojen hidastavaa vaikutusta, kotimaisen kysynnän merkitys kasvun edistäjänä EU:ssa kasvaa. Rakenne- ja makrotalouspolitiikka on tarkasteltava raaka-aineiden, erityisesti öljyn, hinnannousua ja teollisuustuotteiden hinnanlaskupaineiden taustaa vasten. Paluu kasvupotentiaalin mukaisiin lukuihin EU:ssa riippuu näin ollen suuressa määrin liikeyritysten ja kuluttajien luottamuksen lisääntymisestä sekä maailmantalouden suotuisasta kehityksestä öljyn hinta ja valuuttakurssit mukaan lukien. Tätä taustaa vasten on tärkeää, että talouspolitiikka synnyttää luottamusta ja auttaa sillä tavoin luomaan edellytykset suuremmalle kotimaiselle kysynnälle ja työpaikkojen syntymiselle lyhyellä aikavälillä ja että rakenneuudistukset vaikuttavat keskipitkällä aikavälillä kasvupotentiaalia lisäävästi.

Työttömyysasteen arvioidaan laskevan, vaikkakin hitaasti. Vuonna 2006 sen arvioidaan olevan 8,7 prosenttia. Vuonna 2003 arvioitu kokonaistyöttömyysaste on 63 prosenttia EU-25:ssä, mikä on huomattavasti alhaisempi kuin 70 prosentin tavoitetaso. Edistys naisten vähintään 60 prosentin työttömyysasteen tavoitteen saavuttamisessa on ollut hidasta. Tällä hetkellä se on 55,1 prosenttia EU-25:ssä, mutta sen odotetaan kasvavan. Ikääntyvien työntekijöiden työttömyysaste, joka hiljattain nousi hieman yli 40,2 prosenttiin, on kauimpana vuodeksi 2010 asetusta 50 prosentin tavoitteesta. Työn laadun parantaminen on samana aikana edistynyt vaihtelevasti ja talouskasvun hidastuminen on kärjistänyt ongelmia sosiaalisen osallisuuden alalla. Pitkäaikaistyöttömyys nousi jälleen useiden vuosien laskun jälkeen ja vaikuttaa siltä, ettei se laske lähitulevaisuudessa.

EU:n talouden elpymisen hitaus on jatkuva huolenaihe. EU:n talous on monessa suhteessa nyt kauempana kuin se oli maaliskuussa 2000 tavoitteestaan tulla maailman kilpailukykyisimmäksi taloudeksi. Tätä taustaa vasten Euroopan ja sen talouskumppanien kasvupotentiaalin välinen kuilu ei ole merkittävästi kaventunut.

— Ensimmäisenä syynä unionin talouden jatkuvaan alisuoriutumiseen on se, että sen **työpanos on edelleen suhteellisen alhainen**. Jäsenvaltioiden ponnistelujen ansiosta työttömyysaste kasvoi 61,9 prosentista vuonna 1999 63 prosenttiin vuonna 2003. Tässä on kuitenkin huomattavasti parantamisen varaa erityisesti nuorten ja ikääntyvien työntekijöiden kohdalla, jos Lissabonin tavoitteet halutaan saavuttaa.

— Toisena keskeisenä syynä EU:n heikkoon suorituskykyyn on sen **tuottavuuden alhainen kasvu**. Tuottavuuden kasvu on ollut laskusuuntainen useiden vuosikymmenien ajan.

A Jakso

KASVUA JA TYÖLLISYYTTÄ EDISTÄVÄ MAKROTALOUSPOLIITIIKKA ⁽¹⁾

A.1 Makrotalouspolitiikka kasvua ja työllisyyttä edistävien olosuhteiden luomiseksi

Talouden vakauden turvaaminen työllisyys- ja kasvupotentiaalin lisäämiseksi

Terve makrotalouspolitiikka on välttämätön edellytys tasapainoiselle talouskasvulle ja nykyisen kasvupotentiaalin täydelliselle toteutumiseksi. Se on tärkeä myös sellaisten olosuhteiden luomiseksi, joilla edistetään riittävää säästämistä ja investointeja sekä investointien kohdistamista yhä enemmän osaamiseen ja innovointiin, jotta talouden suunnaksi tulisi nopeampi kestävä ei-inflatorinen kasvu ja työllisyys. Tämä edistäisi pitkien korkojen pysymistä matalalla tasolla ja valuuttakurssien suotuisaa kehitystä. Tulevaisuutta suunnitellessaan yritysten ja yksilöiden on voitava luottaa siihen, että hintataso säilyy vakaana.

Tähän voidaan vaikuttaa rahapolitiikalla pitämällä huolta hintavakaudesta ja, mainittua tavoitetta vaarantamatta, tukemalla muita kasvuun ja työllisyyteen liittyviä yleisiä talouspolitiikkoja. Uusille jäsenvaltioille on tärkeää, että rahapolitiikoilla edistetään kestävää todellista – ja nimellistä – lähentymistä. Valuuttakurssijärjestelmät ovat yleisen talous- ja rahapolitiittisen kehityksen tärkeä osa, ja niiden avulla pitäisi pyrkiä saavuttamaan kestävä reaalin ja nimellinen lähentyminen. Uusien jäsenvaltioiden pitäisi pystyä saavuttamaan tavoitteet helpommin osallistumalla ERM II:een soveltuvaan vaiheeseen EU-jäsenyyden alkamisen jälkeen. Joillakin uusilla jäsenvaltioilla on edessään vielä yksi talouspoliittinen haaste eli vaihtotaseen alijäämän pitäminen tasolla, joka varmistaa terveen ulkoisen rahoituksen. Vaihtotaseen alijäämän supistamiseksi on välttämätöntä noudattaa kurinalaista finanssipolitiikkaa.

⁽¹⁾ Pannessaan täytäntöön jäljempänä esitettyjä poliittisia suuntaviivoja jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, että maakohtaiset suositukset, jotka annettiin jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (vuodet 2003–2005) 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston suosituksen, sellaisena kuin se on täydennettynä ja päivitettyinä näiden suuntaviivojen vuoden 2004 päivityksestä 5 päivänä heinäkuuta 2004 annetulla neuvoston suosituksella, yhteydessä, ovat edelleen viitteellisesti voimassa.

Suuntaviiva nro 3. Kasvuun ja työllisyyteen suuntautuvan tehokkaan resurssien kohdentamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi talouden vakautta ja kestävyyttä koskevia suuntaviivoja noudattaen ohjattava julkisia menoja kasvua edistäviin menoloukkuihin Lisabonin strategian mukaisesti, mukautettava verotusrakenteitaan kasvupotentiaalin lisäämiseksi ja varmistettava, että käytettävissä on mekanismeja julkisten varojen käytön ja toimintapolitiittisten tavoitteiden saavuttamisen välisen suhteen arvioimiseksi ja uudistuspakettien yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Resurssien kestävä käytön edistämiseksi sekä ympäristönsuojelun ja kasvun välisen synergian lujittamiseksi" (nro 11).

Kasvun ja vakauden edistäminen ja rakenteellisten uudistusten täydentäminen palkkakehityksen avulla

Palkkakehitys voi edistää vakaita makrotaloudellisia olosuhteita ja työllisyyttä tukevaa politiikkayhdistelmää, jos reaali-palkkojen nousu vastaa keskipitkällä aikavälillä samanaikaista tuottavuuden kasvua ja kannattavuusastetta, joka mahdollistaa tuottavuutta, kapasiteettia ja työllisyyttä edistävät investoinnit. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, etteivät tilapäiset tekijät, kuten suhdannevaiheen aiheuttamat vaihtelut tuottavuudessa tai pohjainflaation kertaluonteinen kasvu, johda palkkojen kestävämmään kasvuun ja että palkkakehitys vastaa paikallisten työmarkkinoiden olosuhteita.

Koska öljyn ja raaka-aineiden hinnoissa on jatkuvasti nousupaineita, on seurattava tarkasti palkkaratkaisujen ja työvoimakustannusten nousun vaikutusta hintavakauteen ja hintakilpailukykyyn. Tätä kerrannaisvaikutusta ei onneksi ole vielä todettu. Nämä kysymykset on otettava huomioon raha- ja finanssipolitiikasta vastaavien viranomaisten sekä työmarkkinaosapuolten välisessä jatkuvassa vuoropuhelussa ja tietojen vaihdossa makrotaloutta koskevan vuoropuhelun yhteydessä.

Suuntaviiva nro 4. Makrotaloudellista vakautta ja kasvua tukevan palkkakehityksen varmistamiseksi ja sopeutumiskyvyn parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi tuettava oikeiden perusedellytysten luomista palkkaneuvotteluille puuttumatta kuitenkaan työmarkkinaosapuolten tehtäviin ja pyrkiä näin edistämään nimellispalkkojen ja työvoimakustannusten kehitystä, joka vastaa keskipitkällä aikavälillä hintavakautta ja tuottavuuden kehityssuuntaa, ottaen huomioon erot ammattitaidossa ja paikallisissa työmarkkinaolosuhteissa. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Työllisyyttä tukevien työvoimakustannusten ja palkanmuodostusmekanismien varmistaminen" (nro 22).

Johdonmukaisten makrotalous-, rakenne- ja työllisyyspolitiikkojen edistäminen

Terveen makrotaloustalouden tarkoituksena on luoda edellytykset työpaikkojen luomiselle ja kasvulle. Julkistalouden vakaan

rahoitusaseman kannalta johdonmukaiset rakenneuudistukset ovat välttämättömiä tuottavuuden ja työllisyyden lisäämiseksi keskipitkällä aikavälillä ja auttavat saavuttamaan kasvupotentiaalin täysimääräisesti ja vahvistamaan sitä. Ne edistävät myös julkisen talouden kestävyyttä, vakaata makrotaloutta ja häiriöiden sietokykyä. Samalla on noudatettava asianmukaista makrotaloustaloustaloutta, jotta rakenneuudistuksista saadaan täysi hyöty kasvun ja työllisyyden kannalta. Jäsenvaltioiden yleisissä talousstrategioissa on keskeistä sen varmistaminen, että niillä on johdonmukaiset makrotaloudellisia puitteita tukevat rakennepolitiikat ja päinvastoin. Markkinuudistuksilla on erityisesti parannettava talouden kokonaisvaltaista mukautumis- ja sopeutumiskykyä taloussuhdanteiden muutoksiin ja myös globalisaation tai teknologioiden kehityksen kaltaisiin pitkän aikavälin kehityssuuntiin vastaamiseksi. Tämän takia olisi jatkettava verotus- ja etuusjärjestelmien uudistamista työnteon tekemiseksi kannattavaksi ja vältettävä työmarkkinoille osallistumista mahdollisesti heikentäviä toimenpiteitä.

Suuntaviiva nro 5. Makrotalous-, rakenne- ja työvoimapolitiikkojen välisen johdonmukaisuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava työ- ja hyödykemarkkinoiden uudistuksia, jotka samanaikaisesti lisäävät kasvupotentiaalia ja tukevat makrotaloudellisia puitteita lisäämällä työ- ja hyödykemarkkinoiden joustavuutta, tuotannon tekijöiden liikkuvuutta ja sopeutumiskykyä vastauksena globalisaation, teknologioiden kehityksen, kysynnässä tapahtuvien muutosten ja suhdannevaihteluiden asettamiin haasteisiin. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti vauhditettava vero- ja etuusjärjestelmien uudistamista kannustimien parantamiseksi ja työnteon tekemiseksi kannattavaksi, lisättävä työmarkkinoiden sopeutumiskykyä yhdistämällä joustava työllistäminen ja työsuhdeturva sekä parannettava työllistettävyyttä sijoittamalla inhimilliseen pääomaan. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Joustavuuden mutta samalla myös työsuhdeturvan edistäminen sekä työmarkkinoiden segmentoitumisen vähentäminen ottaen työmarkkinaosapuolten asema asianmukaisesti huomioon" (nro 21 ja nro 19).

A.2 Dynaamisen ja toimivan euroalueen varmistaminen

Kasvua ja työllisyyttä on lisättävä erityisesti euroalueella sen viimeaikaisen heikon taloudellisen suorituskyvyn ja kasvupotentiaalin alhaisen toteutuman vuoksi (komission arvioiden mukaan noin 2 prosenttia). Viimeisimmässä keväällä tehdyssä vuotta 2005 koskevassa ennustuksessaan komissio korjasi arviotaan alaspäin 1,6 prosentin kasvuksi euroalueella. Euroalueen talouksien erot saattavat lisääntyä kasvun, kotimaisen kysynnän ja inflatiopaineiden osalta. Taloudellisen kasvun hidastumisen euroalueella viime vuoden loppupuolella voidaan katsoa johtuvan paitsi ulkoisista tekijöistä – korkea ja epävakaa öljyn hinta, hidastunut maailmankaupan kasvu ja euron vahvistuminen – myös sisäisestä joustamattomuudesta. Ulkoisista tekijöistä öljyn hinnan epäsuotuisa kehitys ja jatkuva maailmantalouden epätasapaino ovat edelleen varteenotettavia riskitekijöitä.

Kotimainen kysyntä on ollut euroalueella erityisen vaimeaa, ja sekä yksityinen kulutus että investoinnitkin ovat olleet huomattavasti alhaisempia kuin vuonna 2004 EU-25:ssä kokonaisuudessaan. Näyttää siltä, että vaimea yksityinen kulutus johtuu työllisyysnäkömiä (työttömyysaste on edelleen noin 9 prosenttia) ja tulonäkymiä koskevasta yleisestä huolestuneisuudesta. Kuluttajien luottamuksen taso ja kulutuksen pysyvän kasvun puuttuminen vaikuttavat edelleen negatiivisesti investointeihin.

Euroalueen haasteena on varmistaa, että nykyinen kasvupotentiaali toteutuu ja erityisesti, että se myös lisääntyy ajan mittaan. Tämä tavoite voidaan saavuttaa parhaiten noudattamalla kasvua ja vakautta edistäviä makrotalouspolitiikkoja ja toteuttamalla kattavia rakenneuudistuksia. Molemmat ovat erityisen tärkeitä euroalueen jäsenvaltioille ja ERM II -valuuttakurssimekanismin osallistuville jäsenvaltioille, sillä ne vaikuttavat merkittävästi jäsenvaltioiden kykyyn sopeutua häiriöihin, joiden vaikutukset ovat epäsymmetrisiä, ja tämän vuoksi myös koko euroalueen taloudelliseen kestävyyskykyyn. Lisäksi euroalueen yksittäisten jäsenvaltioiden talouden suorituskyky ja niiden noudattamat politiikat vaikuttavat julkishyödykkeisiin, kuten euron valuuttakurssiin, korkoihin, hintavakauteen ja koko euroalueen yhtenäisyyteen. Kaikki tämä edellyttää kasvupotentiaalin ja suorituskyvyn parantamiseksi tehokasta politiikkojen koordinoitua koko EU:ssa ja euroalueella.

Kansallisten korko- ja valuuttapolitiikkojen puuttuminen edellyttää myös yhä enenevässä määrin suhdanteen yli ulottuvan vakaan rahoitusaseman saavuttamista ja ylläpitämistä, jotta finanssipolitiikassa olisi tarpeeksi liikkumavaraa vaikutukseltaan epäsymmetrisiin suhdannevaihteluihin tai taloudellisiin häiriöihin sopeutumiseksi. Hintojen ja palkkojen tasaista mukauttamista edistäviä rakennepolitiikkoja tarvitaan, jotta voitaisiin varmistaa, että euroalueen jäsenvaltiot pystyvät sopeutumaan nopeasti häiriöihin (kuten nykyinen öljyn hinnannousu) ja jotta voitaisiin välttää tarpeeton inflaatiokehitys. Tässä suhteessa erityisen tärkeitä ovat politiikat, jotka lisäävät työmarkkinoiden kykyä reagoida häiriötekijöihin rohkaisemalla työvoiman laajaa osallistumista, ammatillista ja maantieteellistä liikkuvuutta ja palkkaratkaisuja, sekä asianmukaiset hyödykemerkkinoiden uudistukset.

Lyhyellä aikavälillä euroalueen politiikkayhdistelmän on tuettava talouden elpymistä, mutta turvattava samalla myös pitkän aikavälin kestävyys ja vakaus. Nykyisessä taloustilanteessa on tärkeää, että politiikkayhdistelmä lisää kuluttajien ja sijoittajien luottamusta, mikä tarkoittaa sitoutumista edelleen keskipitkän aikavälin vakauteen. Finanssipolitiikalla on varmistettava sellainen julkisen talouden rahoitusasema, että voidaan yhtäältä varautua väestön ikääntymisen vaikutuksiin ja toisaalta saavuttaa talouskasvua edistävä julkinen meno- ja tulorakenne.

Voidakseen edistää kansainvälisen talouden vakautta ja edustaa paremmin omia taloudellisia etujaan euroalueen on osallistuttava hyvin aktiivisesti kansainväliseen raha- ja talouspolitiikkaa koskevaan yhteistyöhön. Vaikka pysyvä euroryhmän puheenjohtajisto auttaa koordinoimaan euroalueen jäsenten kantoja, euro-

alueen ulkoista edustusta on parannettava 11. ja 12. joulukuuta 1998 tehdyn Wienin sopimuksen puiteiden pohjalta, jotta euroalue voi ottaa strategisesti johtavan aseman maailmanlaajuisen talousjärjestelmän kehittämisessä.

Suuntaviiva nro 6. Dynaamisen ja toimivan talous- ja rahaliiton edistämiseksi euroalueen jäsenvaltioiden on huolehdittava talous- ja finanssipolitiikkojensa paremmasta koordinoinnista erityisesti siten, että niiden on 1. vakaus- ja kasvusopimusta noudattaen kiinnitettävä erityistä huomiota julkisen taloutensa finanssipolitiikan kestävyteen; 2. edistettävä politiikkayhdistelmää, joka tukee talouden elpymistä eikä vaaranna hintavakautta ja siten lisää yritysten ja kansalaisten luottamusta lyhyellä tähtäimellä ja tukee kestävästä kasvusta pitkällä tähtäimellä; 3. vietävä eteenpäin rakenteellisia uudistuksia, jotka lisäävät euroalueen pitkän aikavälin kasvupotentiaalia ja parantavat sen tuottavuutta, kilpailukykyä ja talouden sopeutumista epäsymmetrisiin häiriöihin kiinnittäen erityistä huomiota työllisyyspolitiikkaan; sekä 4. varmistettava, että euroalueen vaikutus maailmanlaajuisen talousjärjestelmään on oikeassa suhteessa sen taloudelliseen painoarvoon.

B Jakso

EUROOPAN KASVUPOTENTIAALIA LISÄÄVÄT MIKROTALOUDELLISET UUDISTUKSET

Rakenteelliset uudistukset ovat välttämättömiä EU:n kasvupotentiaalin lisäämiseksi ja makrotalouden vakauden tukemiseksi, koska ne lisäävät Euroopan talouden tehokkuutta ja sopeutumiskykyä. Kilpailu, investoinnit ja innovointi edistävät tuottavuuden kasvua. Euroopan kasvupotentiaalin lisääminen edellyttää edistymistä niin työpaikkojen luomisessa kuin tuottavuuden kasvussa. Tuottavuuden kasvu on hidastunut EU:ssa huomattavasti 1990-luvun puolivälistä alkaen. Osa hidastumisesta johtuu siitä, että ammattitaidottomien työntekijöiden osuus työllisistä on kasvanut. Tuottavuuden kasvun hidastumissuuntauksen kääntäminen on unionin tärkeimpiä kilpailukykyä koskevia haasteita ottaen huomioon erityisesti väestön ikääntyminen. Pelkästään väestön ikääntymisen arvioidaan vähentävän lähes puolella nykyistä potentiaalista kasvuvauhtia. Tuottavuuden kasvua onkin nopeutettava ja työtuntien määrää lisättävä nykyisten elinolojen ylläpitämiseksi ja parantamiseksi ja sosiaalisen suoje- lun korkean tason turvaamiseksi.

B.1 Osaaminen ja innovointi – kestävän kasvun veturit

Tutkimukseen ja kehitykseen (T&K), innovaatioihin ja koulutukseen tehtyjen investointien kautta karttunut osaaminen on pitkän aikavälin kasvun keskeinen tekijä. Poliitiikat, joiden tavoitteena on lisätä osaamiseen suunnattuja investointeja ja parantaa EU:n talouden innovointikykyä, ovat keskeisessä asemassa kasvua ja työllisyyttä koskevassa Lissabonin strategiassa. Tästä syystä kansalliset ja alueelliset ohjelmat kohdistetaan entistä useammin näiden alojen investointeihin Lissabonin tavoitteiden mukaisesti.

T&K-investointien lisääminen ja parantaminen eurooppalaisen osamismalun luomiseksi

T&K vaikuttaa talouden kasvuun eri kanavien kautta. Ensinnäkin se voi edistää uusien markkinoiden ja tuotantoprosessien syntyä. Toiseksi se voi parantaa jo olemassa olevia tuotteita ja tuotantoprosesseja. Kolmanneksi se lisää maan kykyä omaksua uusia teknologioita.

EU käyttää tällä hetkellä T&K:een noin 2 prosenttia BKT:stä (vaihtelee jäsenvaltioittain alle 0,5 prosentista yli 4 prosenttiin), mikä ei ole juurikaan enemmän kuin Lissabonin strategian käynnistämisen aikoihin. Lisäksi elinkeinoelämä rahoittaa vain noin 55 prosenttia tutkimusmenoista EU:ssa. Yksityisten T&K-investointien pientä määrää pidetään yhtenä tärkeimmistä Yhdysvaltojen innovaatioiden alalla EU:sta saaman etumatkan selityksistä. EU:n yhteisen tavoitteen, joka on tutkimusinvestointien lisääminen kolmeen prosenttiin BKT:stä, saavuttamisessa on siten edistyttävä nopeammin. Jäsenvaltioita pyydetään raportimaan vuosia 2008 ja 2010 koskevista kansallisista T&K-menotavoitteistaan ja niiden kansallisiin Lissabonin ohjelmiin sisältyvistä toimenpiteistä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Suurimpana haasteena on kehittää perusedellytykset, välineet ja kannustimet, jotka houkuttelevat yrityksiä tutkimusinvestointeihin.

Julkiset tutkimusrahat on käytettävä tehokkaammin ja julkisen tutkimuksen ja yksityisen sektorin välisiä yhteyksiä on parannettava. Osaamiskeskustoja ja -verkkoja olisi lujitettava, yksityisen sektorin innovointitoimintaa olisi vauhditettava käyttämällä julkisen tuen mekanismeja kokonaisvaltaisemmin ja julkisten investointien vipuvaikutusta olisi parannettava ja tutkimuslaitosten ja yliopistojen hallintoa olisi uudistettava. On myös tärkeää varmistaa, että yritykset toimivat kilpailukykyisessä ympäristössä, koska kilpailu kannustaa merkittävästi yksityissektoria investoimaan innovointiin. Lisäksi on ponnisteltava määrätietoisesti eurooppalaisten tutkijoiden määrän ja ammattitaidon lisäämiseksi erityisesti houkuttelemalla enemmän opiskelijoita tieteelliseen ja tekniseen ja insinöörialan koulutukseen sekä parantamalla tutkijoiden urakehitysmahdollisuuksia ja heidän kansainvälistä ja eri alojen välistä liikkuvuuttaan samoin kuin poistamalla opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuuden esteitä.

T&K:n kansainvälistä ulottuvuutta olisi vahvistettava yhteisrahoituksella, lisäämällä rahoituksen vähimmäismäärää EU:n tasolla kriittisillä aloilla, joilla rahoituksen tarve on suuri, ja poistamalla tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuuden esteitä.

Suuntaviiva nro 7. Erityisesti yksityissektorin T&K-investointien lisäämiseksi ja parantamiseksi vahvistetaan yleiseksi investointitavoitteeksi vuoteen 2010 mennessä 3 prosenttia BKT:stä siten, että se jakautuu asianmukaisella tavalla yksityisen ja julkisen sektorin kesken. Jäsenvaltiot määrittelevät tarvittavat välitasot. Jäsenvaltioiden olisi edelleen kehitettävä toimenpidekokonaisuuksia, joilla kannustetaan tutkimusta ja kehitystä, erityisesti yritysten T&K-toimintaa seuraavin tavoin: 1. parannettava perusedellytyksiä ja varmistettava, että yritysten toimintaympäristö on riittävän kilpailukykyinen ja houkutteleva; 2. lisättävä T&K:een tarkoitettujen julkisten menojen määrää ja vaikutusta ja kehitettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia; 3. kehitettävä ja lujitettava jäsenvaltioiden koulutus- ja tutkimuslaitosten osaamiskeskustoja ja perustettava tarpeen mukaan uusia ja parannettava julkisten tutkimuslaitosten ja yksityisten yritysten välistä yhteistyötä ja teknologian siirtoa; 4. kehitettävä ja käytettävä paremmin hyväksi kannustimia yksityisen T&K-toiminnan aikaansaamiseksi; 5. uudistettava tutkimuslaitosten ja yliopistojen hallintoa; 6. varmistettava ammattitaitoisten tutkijoiden riittävä määrä houkuttelemalla enemmän opiskelijoita tieteelliseen, tekniseen ja insinöörikoulutukseen ja parantamalla tutkijoiden ja kehittämistyössä olevan henkilöstön urakehitysmahdollisuuksia ja eurooppalaista, kansainvälistä ja eri alojen välistä liikkuvuutta.

Innovoinnin helpottaminen

Euroopan talouden dynaamisuus riippuu ratkaisevasti sen innovointikyvystä. Tästä syystä on luotava innovointia suosivat taloudelliset perusedellytykset, joihin sisältyvät hyvin toimivat rahoitus- ja hyödykemarkkinat sekä tehokkaat ja oikeahintaiset keinot teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöön panemiseksi. Innovaatioita tuovat usein markkinoille uudet yritykset, joilla voi olla erityisiä vaikeuksia rahoituksen saamisessa. Innovatiivisten yritysten perustamista ja kasvua samoin kuin rahoituksen saatavuutta edistävillä toimenpiteillä olisi tästä syystä lisättävä innovatiivista toimintaa. Teknologian levitystä ja kansallisten innovaatio- ja koulutusjärjestelmien parempaan yhdistämiseen tähtäviä politiikkoja voidaan edistää kehittämällä innovaatiokeskustoja ja -verkkoja sekä tarjoamalla pk-yrityksille innovointia tukevia palveluja. Osaamisen siirtäminen tutkijoiden liikkuvuuden, suorien ulkomaisten sijoitusten (FDI) tai maahantuodun teknologian avulla on erityisen hyödyllistä kehityksessä jälkeen jääneille maille ja alueille.

Suuntaviiva nro 8. Kaikentyyppisen innovoinnin helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi keskityttävä seuraavaan: 1. parannettava innovointia tukevia palveluja, erityisesti teknologian levitystä ja siirtoa; 2. luotava ja kehitettävä yliopistoja, tutkimuslaitoksia ja yrityksiä yhdistäviä innovaatiokeskustoja, verkkoja ja hautomoita, myös alueellisella ja paikallistasolla, alueiden välisten teknologiaerojen pienentämiseksi; 3. kannustettava rajat ylittävään osaamisen siirtoon, myös suorien ulkomaisten sijoitusten avulla; 4. kannustettava julkisten hankintojen kohdentamiseen innovatiivisiin tuotteisiin ja palveluihin; 5. parannettava kotimaisen ja kansainvälisen rahoituksen saatavuutta. 6. Luotava tehokkaat ja oikeahintaiset keinot teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöön panemiseksi.

Tieto- ja viestintäteknikan levittäminen valmisteilla olevan i2010-aloitteen tavoitteiden ja toimien mukaisesti on myös tärkeä keino parantaa tuottavuutta ja sen seurauksena myös taloudellista kasvua. EU ei ole pystynyt saamaan täyttä hyötyä tieto- ja viestintäteknikan tuotannon kasvusta ja käytöstä. Tämä johtuu siitä, että investoinnit tieto- ja viestintäteknikkaan ovat edelleen riittämättömiä ja että tieto- ja viestintäteknikan käyttöönotossa on institutionaalisia ongelmia ja organisatorisia haasteita. Teknologiset innovaatiot riippuvat viime kädessä kasvua suosivasta taloudellisesta ympäristöstä. Älykkään logistiikan käyttöönotto on tässä yhteydessä tehokas tapa varmistaa, että kustannukset pysyvät eurooppalaisilla tuotantoalueilla kilpailukykyisinä. Tässä suhteessa avoimet ja kilpailukykyiset sähköisen viestinnän markkinat ovat myös tärkeitä.

Suuntaviiva nro 9. Tieto- ja viestintäteknikan leviämisen ja tehokkaan käytön edistämiseksi sekä osallistavan tietoyhteiskunnan luomiseksi jäsenvaltioiden olisi 1. kannustettava tieto- ja viestintäteknikan käyttämiseen laajalti julkisissa palveluissa, pk-yrityksissä ja kotitalouksissa; 2. vahvistettava tarpeelliset puitteet tätä vastaaville työn uudelleenorganisoinnille talouselämässä; 3. edistettävä eurooppalaisen teollisuuden vahvaa asemaa tieto- ja viestintäteknikan avainaloilla; 4. kannustettava vahvan tieto- ja viestintäteknikan ja sisältöteollisuuden sekä hyvin toimivien markkinoiden kehittämiseen; 5. huolehdittava verkko- ja tietoturvallisuudesta sekä lähentymisestä ja yhteentoimivuudesta tavoitteena luoda rajaton tiedon alue; 6. kannustettava laajakaistaverkkojen käyttöönottoon myös huonojen palveluyhteyksien alueilla tietoon perustuvan talouden kehittämiseksi. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Joustavuuden mutta samalla myös työsuhdeturvan edistäminen sekä työmarkkinoiden segmentoitumisen vähentäminen ottaen työmarkkinaosapuolten asema asianmukaisesti huomioon" (nro 21).

Eurooppalaisen teollisuusohjan kilpailuetujen vahvistaminen

EU:n tuottavuuden kasvun viimeaikainen hidastuminen liittyy osittain EU:n vaikeuksiin uudelleensuunnata talouttaan uusille aloille, joilla tuottavuuden kasvu on suurempi.

Taloudellisen ja teknologisen johtoasemansa vahvistamiseksi ja säilyttämiseksi Euroopan on vahvistettava kykyään kehittää ja markkinoida uusia teknologioita mukaan lukien tieto- ja viestintäteknikka. Olisi analysoitava ja hyödynnettävä tutkimukseen, sääntelyyn ja rahoitukseen liittyvien haasteiden yhdessä ratkaisemisesta Euroopan tasolla syntyvää synergiaa silloin, kun haasteiden määrästä ja laajuudesta johtuen yksittäiset jäsenvaltiot eivät yksin pysty korjaamaan markkinoiden toiminnan puutteita. EU ei ole vielä pystynyt käyttämään teknologista potentiaaliaan täysimääräisesti. Eurooppalaisen osaamisen yhdistäminen sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön kehittäminen tapauksissa, joista yhteiskunnalle koituu suuremmat hyödyt kuin yksityiselle sektorille, auttavat hyödyntämään tätä potentiaalia.

Suuntaviiva nro 10. Euroopan teollisuusohjan kilpailuetujen vahvistamiseksi sen koko alueella on oltava vakaa teollisuus rakenne. Nykyaikaista ja aktiivista teollisuuspolitiikkaa voidaan harjoittaa vain vahvistamalla teollisuusohjan kilpailuetuja, mukaan lukien luomalla suotuisat puitteet sekä teollisuudelle että palveluille, huolehtien siitä, että kansalliset, valtioiden väliset ja eurooppalaiset toimet täydentävät toisiaan. Jäsenvaltioiden olisi 1. aloitettava keskeisten teollisuudenalojen lisäarvon ja kilpailukykytekijöiden määrittäminen ja käsiteltävä globalisaation haasteita; 2. keskityttävä myös uusien teknologioiden ja markkinoiden kehittämiseen. a) Tämä tarkoittaa erityisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin ja jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön perustuvien uusien teknologia-aloitteiden edistämiseen sitoutumista, mikä auttaa selviytymään ajoista markkinahäiriöistä. b) Tämä merkitsee myös alueellisten tai paikallisten klusteriverkkojen luomista ja kehittämistä koko EU:ssa siten, että pk-yritykset ovat laajemmin mukana. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Työmarkkinoiden tarpeiden yhteensopivuuden varmistaminen" (nro 20).

Kannustaminen resurssien kestäväan käyttöön

Unionin jatkuva menestyminen riippuu myös siitä, kuinka resursseihin ja ympäristöön liittyviä haasteita käsitellään, sillä jos niihin ei puututa, ne jarruttavat tulevaa kasvua. Öljynhintojen viimeaikainen kehitys ja tulevaisuudennäkymät ovat osoittaneet, että energiatehokkuuskysymys on nyt ajankohtainen. Energiategohokkuuteen tähtäävä politiikka on tärkeä, jotta öljyn hinnan vaihtelut eivät vaikuttaisi niin herkästi Euroopan talouteen. Näiden haasteiden käsittelyn siirtäminen tuonnemmaksi lisäisi tulevien toimien taloudellisia kustannuksia. Tämä merkitsee esimerkiksi resurssien rationaalisempaan käyttöön tähtääviä toimenpiteitä. Tämän alan toimenpiteet ovat tärkeitä myös ilmastonmuutosongelman ratkaisemisessa. Tässä yhteydessä on tärkeää, että jäsenvaltiot uudistavat ponnistelunsa Kioton pöytäkirjan mukaisen veloitteidensa täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti jatkettava ilmastonmuutoksen torjuntaa, jotta voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan maapallon lämpötilan nousu ei ylitä 2 °C:ta esiteolliseen tasoon verrattuna, ja panna täytäntöön Kioton tavoitteet kustannustehokkaalla tavalla. Jäsenvaltioiden olisi myös pyrittävä tavoitteeseen, jonka mukaan biodiversiteetin köyhtyminen pysäytetään vuoteen 2010 mennessä, etenkin sisällyttämällä tämä vaatimus muihin politiikkoihin, ottaen huomioon biodiversiteetin merkitys tietyille talouden aloille. Markkinaehtoisten välineiden käyttö tässä yhteydessä on ensiarvoisen tärkeää, jotta hinnat heijastaisivat paremmin ympäristövahinkoja ja sosiaalisia kustannuksia. On kannustettava kehittämään ja käyttämään ympäristöystävällisiä teknologioita, ottamaan huomioon ympäristöarvot julkisissa hankinnoissa kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin ja lakkauttamaan ympäristölle haitalliset tuet ja muut politiikan välineet, millä voidaan lisätä kyseisten alojen innovatiivista toimintaa ja vahvistaa niiden osuutta kestäväan kehityksen toteutumisessa. EU:n yritykset kuuluvat esimerkiksi maailman johtaviin uusiutuvia energialähteitä hyödyntävien teknologioiden kehittäjiin. Koska energian hinta on jatkuvasti nousussa ja ilmastoon kohdistuvat uhat lisääntyvät, on sekä kasvun että kestäväan kehityksen edistämisen kannalta tärkeää pyrkiä parantamaan energiatehokkuutta.

Suuntaviiva nro 11. Resurssien kestävä käytön edistämiseksi sekä ympäristönsuojelun ja kasvun välisen synergian lujittamiseksi jäsenvaltioiden olisi 1. painotettava energiatehokkuutta ja yhteistuotantoa, kestävien, mukaan lukien uusiutuvien, energiamuotojen kehittämistä ja ympäristöystävällisten ja ekotehokkaiden teknologioiden nopeaa levittämistä a) sisämarkkinoille, eritoten energian ja liikenteen alalla muun muassa siksi, ettei Euroopan talous olisi niin herkkä öljyn hinnan muutoksille, b) muualle maailmaan siksi että tällä sektorilla on huomattavaa vientipotentiaalia; 2. edistettävä keinojen kehittämistä ulkoisten ympäristökustannusten huomioon ottamiseksi sekä talouskasvun ja ympäristön pilaantumisen välisen kytköksen katkaisemiseksi. Nämä painopistealueet olisi pantava täytäntöön voimassa olevan yhteisön lainsäädännön ja ympäristöteknologioita koskevassa toimintasuunnitelmassa ehdotettujen toimien ja välineiden mukaisesti, muun muassa a) käyttämällä markkinaehtoisia välineitä, b) käyttämällä riskirahoitusta ja T&K-rahoitusta, c) edistämällä kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja, mukaan lukien ympäristöarvojen huomioon ottaminen julkisissa hankinnoissa, d) kiinnittämällä erityistä huomiota pk-yrityksiin, ja e) uudistamalla tukijärjestelmät, joilla on huomattava haitallinen vaikutus ympäristöön ja jotka eivät ole yhteensopivia kestävä kehityksen kanssa, ja pyrkimällä poistamaan tällaiset tuet asteittain; 3. pyrittävä edelleen tavoitteeseen, jonka mukaan biodiversiteetin köyhtyminen pysäytetään vuoteen 2010 mennessä, erityisesti sisällyttämällä tämä vaatimus muihin politiikkoihin, ottaen huomioon biodiversiteetin merkitys tietyille talouden aloille; 4. jatkettava ilmastomuutoksen torjuntaa panemalla täytäntöön Kiiton tavoitteet kustannustehokkaalla tavalla, erityisesti pk-yritysten osalta. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Kasvuun ja työllisyyteen suuntautuvan tehokkaan resurssien kohdentamisen edistäminen" (nro 3).

B.2 Euroopasta houkuttelevampi paikka investoijille ja työntekijöille

Euroopan unionin houkuttelevuus investointipaikkana riippuu muun muassa sen markkinoiden koosta ja avoimuudesta, sen lainsäädännöstä, sen työvoiman laadusta ja sen infrastruktuurista.

Sisämarkkinoiden laajentaminen ja syventäminen

Tavaroiden sisämarkkinat ovat suhteellisen hyvin yhdentyneet, mutta palvelumarkkinat ovat edelleen oikeudellisesti tai tosiasiallisesti melko hajanaiset ja työvoiman liikkuvuus on edelleen vähäistä Euroopassa. Kasvun ja työllisyyden edistämiseksi sekä kilpailukykyyn lujittamiseksi palvelujen sisämarkkinoiden on oltava täysin toimivat, kuitenkin niin, että eurooppalaisen yhteiskuntamallin periaatteet säilyvät. Eurooppa-neuvosto on kehottanut ryhtymään lainsäädäntömenettelyn puitteissa kaikkiin toimiin, jotta voitaisiin saada aikaan laaja konsensus palvelujen yhtenäismarkkinoihin siirtymiseksi. Poistamalla esteet rajat ylittävän toiminnan tieltä saataisiin myös tehokkuutta parannettua huomattavasti. Niin ikään rahoitusmarkkinoiden täydellinen yhdentymisen lisäksi tuotantoa ja työllisyyttä mahdollistamalla pääomien tehokkaamman kohdentamisen ja yritysrahoitukselle paremmat toimintaedellytykset.

Vaikka Euroopan yhtenäismarkkinoiden mahdolliset edut tunnustetaan yleisesti, sisämarkkinadirektiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edistyy valitettavan hitaasti. Direktiivejä ei myös panna usein täytäntöön tai sovelleta asianmukaisesti, kuten komission käynnistämien rikkomisesta johtuvien menettelyjen suuri määrä osoittaa. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä positiivisemmassa hengessä keskenään ja komission kanssa varmistaakseen, että kansalaiset ja yritykset saavat sisämarkkinalainsäädännöstä täyden hyödyn. Esimerkiksi julkisia hankintoja koskevissa menettelyissä on edelleen huomattavasti parantamisen varaa. Tilanteen parantamiseksi olisi kasvatettava julkisesti ilmoitettujen julkisten hankintojen osuutta. Lisäksi avoimemmalla hankintamenettelyllä saataisiin aikaan merkittäviä budjettisäästöjä jäsenvaltioille.

Suuntaviiva nro 12. Sisämarkkinoiden laajentamiseksi ja syventämiseksi jäsenvaltioiden olisi 1. tehostettava sisämarkkinadirektiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; 2. asetettava etusijalle sisämarkkinalainsäädännön tiukempi ja parempi soveltaminen; 3. poistettava jäljellä olevat rajat ylittävää toimintaa häihteävät esteet; 4. sovellettava tehokkaasti julkisia hankintoja koskevia EU:n sääntöjä; 5. edistettävä täysin toimivien palvelujen sisämarkkinoiden toteuttamista niin, että samalla säilytetään Euroopan sosiaalinen malli; 6. nopeutettava rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä rahoituspalveluja koskevan toimintasuunnitelman johdonmukaisella täytäntöönpanolla ja valvonnalla. Ks. myös yhdenntetty suuntaviiva "Työmarkkinoiden tarpeiden yhteensopivuuden varmistaminen" (nro 20).

Avoimien ja kilpailukykyisten markkinoiden varmistaminen Euroopassa ja sen ulkopuolella

Avoimien globaali talous tarjoaa uusia mahdollisuuksia edistää kasvua ja kilpailukykyä Euroopan taloudessa. Kilpailupolitiikalla on ollut keskeinen asema tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisessa yrityksille EU:ssa. Se voi myös edesauttaa yritysten tehokkaamman kilpailun edellyttämien olosuhteiden luomista markkinoita koskevan laajemman sääntelykehityksen ansiosta. Euroopan markkinoita voidaan avata lisää kilpailulle alentamalla jäljellä olevien valtiontukien yleistä tasoa. Näitä ponnisteluja on tuettava ohjaamalla jäljelle jäävää valtiontukea tiettyihin horisontaalisiin tavoitteisiin. Valtiontukea koskevien sääntöjen tarkistaminen antanee lisäpontta näille pyrkimyksille.

Markkinoille pääsyä helpottavat rakenteelliset uudistukset ovat erityisen tehokas keino lisätä kilpailua. Tällaiset uudistukset ovat erittäin tärkeitä markkinoilla, joilla kilpailu on aikaisemmin estynyt kilpailuvastaisen käyttäytymisen, monopolien, ylisääntelyn (esimerkiksi luvat, lisenssit, vähimmäispääomaa koskevat vaatimukset, oikeudelliset esteet, liikkeiden aukioloajat, säännelty hinnat jne. voivat estää tehokkaan kilpailuympäristön kehittymistä) vuoksi tai kaupan suojaamisen vuoksi.

Lisäksi verkkoalojen (sähkö- ja kaasu-, liikenne-, televiestintä- ja postipalvelualoilla) kilpailulle avaamiseksi jo sovittujen toimenpiteiden toteuttaminen auttaa varmistamaan alhaisemmat hinnat ja suuremmat valintamahdollisuudet sekä takaa, että yleistä taloudellista etua koskevat palvelut ovat kaikkien kansalaisten saatavilla. Kilpailu- ja sääntelyviranomaisten olisi huolehdittava siitä, että vapautetuilla markkinoilla on kilpailua. Samalla on varmistettava, että laadukkaita yleistä taloudellista etua koskevia palveluja on saatavilla kohtuulliseen hintaan.

Avoimuuden edistäminen kaupan ja investointien alalla myös monenvälisissä yhteyksissä sekä vientiä että tuontia lisäämällä on merkittävä kasvun ja työllisyyden kannustin ja voi näin tehostaa rakenneuudistuksen toteuttamista. Maailmanlaajuisten kaupan sääntöjen avoin ja vahva järjestelmä on Euroopan talouden kannalta välttämätön. Lisäksi kunnianhimoisen ja tasapainoisen sopimuksen menestyksellä aikaansaaminen Dohan neuvottelukierroksella sekä kahdenvälisten ja alueellisten vapaa-kauppajärjestelyjen kehittäminen avaisi markkinoita kaupalle ja investoinneille, mikä puolestaan lisäisi kasvupotentiaalia.

Suuntaviiva nro 13. Avointen ja kilpailukykyisten markkinoiden varmistamiseksi Euroopassa ja sen ulkopuolella ja globalisaation hyödyntämiseksi jäsenvaltioiden olisi asetettava etusijalle seuraavat seikat: 1. kilpailua perusteetta estävien lainsäädännöllisten esteiden, kaupan esteiden ja muiden esteiden poistaminen; 2. kilpailupolitiikan täytäntöönpanon tehostaminen; 3. kilpailu- ja sääntelyviranomaisten olisi valvottava valikoidusti markkinoita ja sääntelyä kilpailun ja markkinoille pääsyn tiellä olevien esteiden tunnistamiseksi ja poistamiseksi; 4. kilpailua vääristävien valtiontukien vähentäminen; 5. tuen ohjaaminen tulevien yhteisön puitteiden mukaisesti tiettyihin horisontaalsiin tavoitteisiin kuten tutkimukseen, innovointiin ja inhimillisen pääoman optimaaliseen käyttöön, sekä todettujen markkinahäiriöiden korjaamiseen; 6. avoimuuden edistäminen myös monenvälisissä yhteyksissä; 7. sovittujen toimenpiteiden täytäntöönpaneminen verkkotoimialojen avaamiseksi kilpailulle, jotta varmistetaan tehokas kilpailu Euroopan laajuisilla yhdennetyillä markkinoilla. Samalla tehokkaiden ja kohtuuhintaisten yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen saatavuudella on merkittävä asema kilpailukykyisessä ja dynaamisessa taloudessa.

Eurooppalaisen ja kansallisen sääntelyn parantaminen

Markkinoiden sääntely on keskeisessä osassa luotaessa ympäristöä, jossa liiketoimintaa voidaan harjoittaa kilpailukykyisin hinnoin. Sääntelyllä korjataan myös markkinahäiriöitä tai suojellaan

markkinoiden toimijoita. Sääntelyn kumulatiivinen vaikutus voi kuitenkin aiheuttaa huomattavia taloudellisia kustannuksia. Sääntelyn olisi tästä syystä oltava hyvin suunniteltua ja suhteellista. Eurooppalaisen ja kansallisen sääntely-ympäristön laatu edellyttää yhteistä sitoutumista ja jaettua vastuuta niin EU:n kuin jäsenvaltioiden tasolla.

Valmistellessaan tai tarkistaessaan lainsäädäntöä jäsenvaltioiden olisi arvioitava järjestelmällisesti lainsäädäntöaloitteista aiheutuvia kustannuksia ja niistä koituvia etuja. Niiden olisi parannettava sääntelynsä laatua, kuitenkin tavoitteensa säilyttäen. Niiden olisi tässä kuultava asianmukaisia sidosryhmiä. Parempaan sääntelyyn tähtäävässä komission lähestymistavassa uuden tai tarkistettavan lainsäädännön taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset arvioidaan huolellisesti, jotta voitaisiin tunnistaa mahdollisuudet tehdä kompromisseja ja saavuttaa synergiaa eri poliittisten tavoitteiden välillä. Lisäksi olemassa olevaa sääntelyä arvioidaan yksinkertaistamisen kannalta ja sen vaikutusta kilpailukykyyn arvioidaan. Parhaillaan kehitetään yhteistä lähestymistapaa uuden ja olemassa olevan lainsäädännön hallinnollisten kustannusten mittaamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön järjestelmiä, joilla nykyistä sääntelyä voidaan yksinkertaistaa. Niiden olisi kuultava laajalti sidosryhmiä lainsäädäntöaloitteidensa kustannuksista ja hyödyistä tai puutoksista sääntelyssä, erityisesti jos niihin liittyy mahdollisuus tehdä kompromisseja eri poliittisten tavoitteiden välillä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että sääntelyn mahdollisia vaihtoehtoja tarkastellaan asianmukaisesti.

Sääntelyä voidaan parantaa merkittävästi ottamalla huomioon sääntelyyn liittyvät kustannustehokkuusnäkökohdat, hallinnolliset kustannukset mukaan luettuina. Tämä on erityisen tärkeää pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset), joilla on tavallisesti käytettävissään ainoastaan rajallisesti resursseja yhteisön ja kansallisen lainsäädännön edellyttämää hallintoa varten.

Suuntaviiva nro 14. Kilpailukykyisemmän toimintaympäristön luomiseksi ja yksityisen aloitteellisuuden edistämiseksi paremman sääntelyn avulla jäsenvaltioiden olisi 1. vähennettävä yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja uusyritysten hallinnollista raskautta; 2. parannettava nykyistä ja uutta sääntelyä, tavoitteensa kuitenkin säilyttäen, arvioimalla järjestelmällisesti ja huolellisesti sääntelyn taloudellisia, sosiaalisia (myös kansanterveydellisiä) ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja ottaen samanaikaisesti huomioon sääntelyn aiheuttama hallinnollinen raskaus ja parantamalla sen mittaamista sekä ottaen huomioon kilpailukykyyn kohdistuvat vaikutukset myös täytäntöönpanon osalta; 3. kannustettava yrityksiä kehittämään sosiaalista vastuutaan.

Euroopassa tarvitaan yhä enemmän yrittäjähenkkeä ja enemmän uusia yrityksiä, jotka haluavat toteuttaa luovia tai innovatiivisia yritysideoita. Tiedon saamista yrittäjyydestä kaikessa koulutuksessa pitäisi tukea ja tarjota yrittäjyyteen tarvittavat taidot. Yrittäjyyssulottuvuus olisi otettava osaksi elinikäistä oppimista jo koulusta alkaen. Tässä mielessä olisi rohkaistava kumppanuuksia yritysten kanssa. Yritysten perustamista ja kasvua voidaan myös edistää helpottamalla rahoituksen saatavuutta ja parantamalla taloudellisia kannustimia, myös mukauttamalla verojärjestelmiä menestymistä paremmin palkitseviksi, alentamalla välillisiä työvoimakustannuksia ja keventämällä uusyrytysten hallinnollista kuormitusta ennen kaikkea tarjoamalla erityisesti nuorille yrittäjille asianmukaisia yritysten tukipalveluja, kuten perustamalla keskitettyjä palvelupisteitä ja kannustamalla yritysten kansallisia tukiverkostoja. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä omistusoikeuden siirtymiseen sekä pelastamis- ja uudelleenorganisointimenettelyjen parantamiseen erityisesti tehokkaamman konkurssilainsäädännön avulla.

Suuntaviiva nro 15. Yrittäjähenkemmän kulttuurin edistämiseksi ja pk-yrityksiä tukevan ympäristön luomiseksi jäsenvaltioiden olisi 1. parannettava rahoituksen saatavuutta, erityisesti pienluottojen ja muiden riskipääoman muotojen osalta, pk-yritysten perustamisen ja kasvun edistämiseksi; 2. vahvistettava taloudellisia kannustimia, myös verojärjestelmiä yksinkertaistamalla ja välillisiä työvoimakustannuksia alentamalla; 3. lujitettava pk-yritysten innovointikykyä; 4. tarjottava asianmukaisia tukipalveluja ottamalla käyttöön keskitettyjä palvelupisteitä ja kansallisia yritysten tukiverkkoja yritysten perustamisen ja niiden kasvun edistämiseksi pk-yrityksiä koskevan peruskirjan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi parannettava pk-yrityksille suunnattua yrittäjyyskoulutusta. Niiden olisi myös helpotettava omistusoikeuden siirtymistä, uudistettava tarvittaessa konkurssilainsäädäntöään sekä parannettava pelastamis- ja uudelleenorganisointimenettelyjä. Ks. myös yhdenmetyt suuntaviivat "Kasvuun ja työllisyyteen suuntautuvan tehokkaan resurssien kohdentamisen edistäminen" (nro 3) ja "Kaikentyyppisen innovoinnin helpottaminen" (nro 8), nro 23 ja 24.

Eurooppalaisen infrastruktuurin laajentaminen ja parantaminen

Nykyaikainen infrastruktuuri on merkittävä sijoittautumispaikkojen houkuttavuuteen vaikuttava tekijä. Se helpottaa henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen liikkuvuutta unionissa. Nykyaikaiset liikenne-, energia- ja sähköisen viestinnän infrastruktuurit ovat tärkeitä tekijöitä uudistetussa Lissabonin strategiassa. Yhteinliitetyt ja -toimivat Euroopan laajuiset verkot edistävät kansainvälistä kauppaa ja tehostavat sisämarkkinoiden toimivuutta

vähentämällä kuljetuskustannuksia ja laajentamalla markkinoita. Lisäksi Euroopan laajuisiin verkkoihin liittyvien toimialojen meillä oleva vapauttaminen edistää kilpailua ja parantaa tehokkuutta näillä aloilla.

Eurooppalaisiin infrastruktuureihin tehtävien investointien kannalta etusijalle olisi asetettava parlamentin ja neuvoston liikenteen alan TEN-verkkoja koskevissa suuntaviivoissa määritettyjen 30 ensisijaisen liikennehankkeen toteuttaminen, Euroopan kasvualoitteen yhteydessä määritettyjen Quick-start -ohjelmaan kuuluvien liikennettä, uusiutuvia energialähteitä, laajakaistayhteyksiä ja tutkimusta koskevien rajat ylittävien hankkeiden toteuttaminen sekä koheesiorahastosta tuettavien liikennehankkeiden toteuttaminen. On pyrittävä ratkaisemaan myös infrastruktuurien pullonkaulat maiden sisällä. Asianmukainen infrastruktuurien hinnoittelu voi tehostaa niiden käyttöä ja edistää eri liikennemuotojen välisen kestävän tasapainon kehittämistä.

Suuntaviiva nro 16. Eurooppalaisen infrastruktuurin laajentamiseksi, parantamiseksi ja yhdistämiseksi sekä etusijalle asetettujen rajat ylittävien hankkeiden loppuun saattamiseksi erityisenä tavoitteena on lisätä kansallisten markkinoiden yhdentymistä laajentuneessa EU:ssa. Jäsenvaltioiden olisi 1. luotava asianmukaiset edellytykset tehokkaille liikenne-, energia- sekä tieto- ja viestintäteknikan infrastruktuureille – erityisesti Euroopan laajuisiin verkkoihin sisältyville – täydentämällä yhteisön mekanismeja ennen kaikkea ottamalla mukaan rajat ylittäviä osuuksia ja syrjäisiä alueita verkkotoimialojen avaamiseksi aidolle kilpailulle; 2. harkittava julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien kehittämistä; 3. harkittava asianmukaisia infrastruktuurien hinnoittelujärjestelmiä infrastruktuurien tehokkaan käytön ja eri liikennemuotojen välisen kestävän tasapainon varmistamiseksi korostamalla teknologista kehittämistä ja innovaatioita ja ottaen asianmukaisesti huomioon ympäristökustannukset ja kasvuun kohdistuvat vaikutukset. Ks. myös yhdenmetyt suuntaviiva "Tieto- ja viestintäteknikan leviämisen ja tehokkaan käytön edistäminen sekä osallistavan tietoyhteiskunnan luominen" (nro 9).

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. BROWN

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1279/2005, annettu 2 päivänä elokuuta 2005, vilja-alalla 3 päivänä elokuuta 2005 sovellettavien tuontitullien muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 202, 3. elokuuta 2005)

Sivulla 36, johdanto-osan 1 ja 2 kappaleessa sekä 1 artiklassa:

korvataan: "(EY) N:o 1150/2005"

seuraavasti: "(EY) N:o 1256/2005".

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1270/2005, annettu 1 päivänä elokuuta 2005, nuorten urospuolisten lihotukseen tarkoitettujen nautojen heinäkuussa 2005 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksessa (EY) N:o 992/2005 määriteltyjen tariffikiintiöiden rajoissa

(Euroopan unionin virallinen lehti L 201, 2. elokuuta 2005)

Sivulla 38:

— johdanto-osan 1 kappaleessa:

korvataan: "...1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa..."

seuraavasti: "...1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa...";

— 1 artiklan 2 kohdassa:

korvataan: "...1 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettulle jaksolle..."

seuraavasti: "...1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettulle jaksolle..."
